

Belvárosi Harangszó

A SARKAD-BELVÁROSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG IDŐSZAKOSAN MEGJELENŐ LAPJA

XII. évfolyam 1. szám

2024. február

Kedves Olvasó!

Böjtben vagyunk. Olyan időszakban, mely arra akar sarkalni, hogy csendesedjünk el, hogy hagyjunk el bizonyos dolgokat, és törődjünk a lelkünkkel, egymással, és az Istennel. Hogyan böjtöljünk? Számos előírás született, és sok jó tanács is kering körülöttünk. Böjtölhetünk testileg, mely bizonyosan jót tesz az egészségi állapotunknak, de ez kell ahhoz, hogy tényleg szembenézzünk azzal, mi lakik bennünk? Mi van a szívünkben?

Egy kis lapocskára lettem figyelmes, mely segítségünkre lehet. Nem ez a megoldás, de lehet az a mankó, mely segít abban, hogy ne tévesszük szem elől a célt.

1. Böjtölj a lábaddal, és ne járj a bűn útján! Keresd a keskeny utat, amin Jézus vezet téged! A gazdag ifjút a lába vitte el Jézushoz. Utol is érte. Jézus megállt, és micsoda beszélgetés alakult kettejük között. Jézus olyan tisztelettel és szeretettel beszél hozzá. Ismeri őt. A gazdag ifjú is őszintén válaszol. Képzett. Okos. Jó lelkű. Ám van valami, ami közte és Jézus között áll, s amikor Jézus erre rávilágít, megtorpan. Itt nem a pénzről, a vagyonról van szó elsősorban. Hanem arról, hogy mi az, ami elválaszt engem az Istentől? Rossz szokás? Egy megideologizált vagy épp megmerevedett dolgunk? Mindnyájunknak van valami. Nézzünk magunkba, és mondjuk ki! Isten tudja ezt. Ismer. Nem bántani akar. Rávilágítani a problémára, mert ezzel indul a gyógyulás, a megoldás. „Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.” (Zsolt 119,105)

2. Böjtölj a szemeddel, és ne nézz bűnös dolgokat, hanem gyönyörködj Jézusban! Szeretünk figyelni, megfigyelni embereket, helyzeteket. Amikor pedig ezt tesszük, annak egyenes következménye, hogy szinte azonnal véleményt, sőt ítéletet alkotunk. Ez olyan csapda, amikor csak kifelé nézünk, nem befelé, még kevésbé felfelé, az Istenre. „Miért nézed a szálkát a testvéred szemében, a saját szemedben pedig még a gerendát sem veszed észre?” (Mt 7,3) A megoldás, ha nem magunkra, vagy a másik emberre összpontosítunk, hanem az Istenre. Imádkozz! Énekelj! Istenre irányítsd a gondolataidat, s benne békességre és megnyugvásra találsz. „Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!” (Zsolt 37,4)

3. Böjtölj a száddal, és ne kritizálj, inkább dicsérd az Urat! Ez szorosan összefügg az előzővel. Nehezen parancsolunk a nyelvünknek. Gyorsabb a szó, mint bármi más, s úgy megbántunk másokat, hogy arra szavak sincsenek. Hirtelen. Indulatból. Meggondolatlanul. Nem tudjuk a nyelvünket féken tartani. Ugyanazzal áldunk és átkozunk. Egyszerre a szerelmes szavak tengere, és a gonoszság fellegetvára. „Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyehenna tűzétől.” (Jakab 3,6) Jézus is ezért figyelmeztette a tanítványait: „Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a száján, hanem ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná az embert.” (Mt 15,11)

4. Böjtölj a keziddel, és ne cselekedj bűnt, hanem tegyél jót, amikor csak tudsz! A hitünk az életvitelünkben visszatükröződik. Mindig. Akkor is, amikor nem gondolnánk, sőt akkor igazán. A hit cselekedetek nélkül halott. Milyenek a tetteink? A régiek azt mondták: a tett bizonyít. Így van. Tetteinknek súlya van. Tetteinknek következménye van, melyeket hordoznunk el. Nem lehet eltitkolni, hisz úgys a felszínre törnek. Ne valami vagy valaki ellen cselekedjünk, hanem valamiért, sőt valakiért. Lássuk meg a szükségben lévő és tegyük érte! Jézus azt mondja „amikor nem tettétek meg ezeket egyet a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.” (Mt 25,45) Vigyázzunk, s ne tévesszük ezt szem elől!

5. Böjtölj a füleddel, és ne figyelj a pletykára és hazugságra, hanem hallgasd Isten hangját! Zajszennyezettségben élünk. Mindig szól valami körülöttünk, s így az szól bennünk is. Eltompítjuk a belső hangot, hogy ne kelljen figyelni a lelkünkben megszólaló „halk és szelíd hangra”, az Isten hangára. S így magunk is sokat beszélünk. Hiába és feleslegesen. Kevesebb szó, és több jelenlét. Jelenlét az Isten társaságában. Hallgassuk Őt! Hallgassunk Rá! „Légy csendben, és várj az Úrra!” (Zsolt 37,7) Mert „Jó csendben várni az Úrra, mert ő megszabadít.” (Jsr 3,26) Nem tétlenség ez, hanem tanulás, feltöltekedés és felkészülés arra, amit az Úristen szán nekünk.

Lehetetlen! Ezt nem lehet így megtenni. Igaz. Ám „Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta: Az embereknek lehetetlen, de Istennek nem, mert Istennek minden lehetséges.”

Koncz-Vágási Katalin lp.

2023

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBEN

A gyülekezet általános helyzete

Gyülekezetünk 2023-as éve a stabilitásról, és szerény, de annál örömtelibb fejlődésről szólt. Bár az évet az energiaválság miatti aggodalmak lengték körül, a gyülekezet igyekezett az intézménnyel közösen stratégiát kidolgozni az energia hatékonyabb felhasználására. Ennek keretében az intézményben, illetve a Nyugdíjasházban, valamint a parókián is kiépítésre került napelemes hálózat, amelynek köszönhetően, az áram immár nagyobb biztonsággal áll rendelkezésre. Mindenhol hűtő-fűtő klímák kerültek beépítésre.

További felújítások történtek a Nyugdíjasház faszervezeteiben, a tető széldezkái, egy helyen a teljes lambériázás munkálatai lettek elkészítve. Kifestésre került a garázsépület. A parókia udvar felőli része szigetelést kapott, valamint megújult a tornác, és új redőnyöket kaptak az utcafronti ablakok.

Ám a külső építkezéseknél lényegesen fontosabb volt a belső fejlődés a gyülekezetben. Az elmúlt évben több felnőtt konfirmandusunk volt, akik aktívan betagozódtak a gyülekezet életébe, rendszeres templomlátogatók lettek. Új tagokkal bővült a gyülekezet, megnövekedett az érdeklődés a bibliaórák, és a gyülekezeti kiscsoportok iránt.

A 2023-as esztendőben is szép számú közösségi alkalom volt gyülekezetünkben. Kiemelkedő volt ezek közül a közös gyülekezeti, intézményi kirándulás, ahol csodálatos napokat tölthettünk el ismét Parajdon és környékén, festői környezetben. A Napközis Bibliatáborról is sok pozitív visszajelzés érkezett, és a jelentkezők száma is évről évre növekszik. A fiatalokkal az elmúlt évben a Csillagpont Református Ifjúsági Találkozón vehettünk részt, amely szintén egy feledhetetlen hét volt mindannyiunk számára. A húsvét és karácsony előtti kézműves foglalkozások, a szép adventi koncert, a gyülekezetünkhöz kötődő fellépő előadásával, illetve a közös egyházi alkalmak mind nagyon sok élményt adtak gyülekezetünk tagjainak.

2023 a gyülekezeti tisztújítás éve is volt. Gyülekezetünkben rendben lezajlott a választási folyamat, melyben igazodva az új választási és alkotmánytörvényhez, annak változásaihoz, nyolc presbitert és két pótpresbitert választottunk. Velük kezdjük meg a 2024-es évtől a közös szolgálatot. Többen a presbitériumból újra bizalmat kaptak, és lett új presbiterünk, és pótpresbiterünk is. Egy testvérünk pedig leköszönt a presbiteri tisztról korára és egészségi állapotára való tekintettel, de tiszteletbeli presbiteri

címet kapott, hálánk és elismerésünk jeléül.

Gyülekezetünk a 2023-as esztendőben is segített rászoruló családokat élelmiszerrel, ruhaneművel, illetve rendszeresen részt veszünk a Református Szeretetszolgálat akcióiban (cipősdoboz, szeretetdoboz, tanszer, Szeretethíd).

Jó, hogy végre nem kell arról írni e munkatervben, hogy az intézményt megkárosítókkal szembeni per milyen fázisban van, hiszen lezárult. A gyülekezet új útra léphet. Lélekben, hitben, Krisztusban, a reménységben kell egyre jobban megerősödni, hogy létével is hirdethesse: Egyedül Istené a Dicsőség!

Gyülekezetünk élete 2023-ban

- *Keresztelés:* 13 férfi 8 nő, Összesen: 21 fő
- *Konfirmáció:* 5 férfi 6 nő, Összesen: 11 fő
- *Házasságkötés megáldása* nem volt.
- *Temetés:* 4 férfi, 17 nő, Összesen: 21 fő
- **Január 19-22. Ökumenikus imahét:** 4 helyszínen (*Sarkad-Belvárosi Református Egyházközség, Sarkad-Újteleki Református Egyházközség, Sarkad Római Katolikus Plébánia, Sarkad Baptista Gyülekezet*), 4 alkalmat tartottunk.
- **Február 6. Diakónia vasárnapja:** *Intézményünk dolgozóit könyvvel ajándékoztuk meg,* és áldást kértünk további munkájukra, szolgálatukra (emléklap).
- **Február 12-29. Házasság hete** rendezvényt sorozat: valamennyi istentiszteleti alkalom követi a hét tematikáját. Áldáskérő istentisztelettel zárult a hét, melynek keretében a jelentkező házaspárokra Isten megerősítő áldását (emléklap) kértük. Ebben az évben a házaspároktól egykori esküvői fotóikból kértünk egyet, és meglepetésként az Istentiszteleten bemutattuk azokat egy kisfilm keretében.
- **Március 1-jén megalakult** gyülekezetünk egy újabb csoportja a **Férfikör**. A férfiak lelkesen kapcsolódtak be a kezdeményezésbe. Minden hónap első szerdáján találkoznak. Ebben az évben bibliai férfialakokon keresztül láthatták meg a különböző férfi-archetípusokat, amelyek bennünk vannak.
- **Március 5. Világimanap.** A Tajvani nőkért, emberekért imádkoztunk. Különleges étellel terített asztallal várta a Sarkad-Belvárosi Nőszövetség a nőtestvéreket. Igét hirdetett: Erdélyből *Ardai Erika*, köröskisjenői lelkipásztor, a Bihari Református Nőszövetség elnöke.
- **Gyülekezetünk Nőszövetsége** ebben az évben is lelkesen készítette a téli időszakban **Szív párnákat**, melyeket az Egészségfejlesztési Irodához valamint a Gyulai Kórházba juttattak el. *Tóth Márta* kórházlelkésznek adták át szívük szeretetének párnáit, aki aztán eljuttatta a kórház betegeihez.
- **Március 15.** Ünnepi istentisztelet a templomban, majd városi megemlékezés és koszorúzás a Kossuth kertben.

- **Április 2.** Virágvasárnapi Kézműves Délután. Húsvéti díszek, kreatív foglalkozás.
- **Április 6-án, Széder-este:** Jézus utolsó vacsorájára emlékeztünk és közösen étkeztünk.
- **Április 7-én, Nagypéntek** délelőtt *ünnepi Istentiszteletet*, este pedig *passiós istentiszteletet* tartottunk *PPT vetítéssel* egybekötve, mely alkalmon az evangélium beszámolóját követve haladtunk végig Jézus szenvedéstörténetén.
- **Április 29. Egyházmegyei Női Konferencia** Zsádanban. Előadó: *Prof. Dr. Bagdy Emőke*. Egyházmegyei Nőszövetségek találkoztak határon innen és túl.
- **Május 6. Egészségnap.** Az Egészségfejlesztési Iroda és a nyugdíjas szervezetek közreműködésével. Vendég-előadók: *Dr. Béres József és felesége, Béres Klára*.
- **Május 7. Anyák napja**, gyermekek köszöntésével.
- **Május 19-20. Szeretethíd:** Kertrendezés, virágültetés, *lelkészi sírok rendbetétele, megkoszorúzása*, templomtakarítás.
- **Május 20. Ifjúsági kirándulás Nagyváradra.**
- **Május 28-29. Pünkösd: Konfirmáció.**
- **Június 23. Tiszántúli Nőszövetségi Konferencia** Debrecenben.
- **Június 24. Egyházmegyei közgyűlés**
- **Június 27 – Július 1. Gyülekezeti és Intézményi Kirándulás Parajdra.**
- **Július 10-14. Gyülekezeti Napközis Tábor:** 45 táborozó, mindösszesen 65 fővel rendezhettük meg. Téma: *Káptár - Ruhatár*
- **Július 24-29. Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó – Zánka, Találj Rá(m)!**
- **Augusztus 6. Zenés Istentisztelet.** Közreműködött: *Gulyás Gergely* zeneművész, zeneszerző
- **Augusztus 20. Államalapítás ünnepe.** Ünnepi Istentisztelet a Római Katolikus templomban. Városi kitüntető címek átadása: *Dr. Taybani Jamal főgondnok, Falvai Ferencné Ella harangozó, és Szamos Panna gyülekezetünk ifjúsági tagja.*
- **Szeptember 9. Megyei Nőszövetségi Konferencia** Kisvárdán.
- **Szeptember 11-15. a Békési és Csongrádi Református Egyházmegyék Csendeshete Berekfürdőn.** Az alkalomról, az elhangzott előadásokról, bizonyásgtetelekről terjedelmes lap, *Berekfürdői Tükör* címen jelent meg a szervező és az egész eseményt levezető Dr. Koncz-Vágási Katalin munkájaként a Békési református Egyházmegye gondozásában.
- **Szeptember 19.** Gyülekezetünk vendégül látta a Békési Református Egyházmegye lelkészi karát, mely lelkészgyűlést tartott nálunk.
- **Szeptember 24-Október 1. Teremtés hete.** Bibliaóra, Istentiszteletek, valamint egy csodálatos természetfilmet tekinthettünk meg, melynek a címe: *Vad Magyarország – A vízek birodalma*
- **Szeptemberben: Intézményünk munkatársainak csapatépítő alkalmi: Diakóniai piknik Debrecenben. Közös munkatársi nap Szanazugban.**
- **Október 3. Nőszövetségi Tisztújítás a Gyülekezet Nőszövetségében.** A korábbi tisztviselők megerősítést nyertek a következő ciklusra is.
- **Október 7. Békés-Bánáti Egyházmegyék IX. Találkozója Erdőhegy-Kisjenőn**
- **Október 14. Zsindelyő Tüdős Klára Díjátadó – Budapest**
- **Október 14. Koreai Presbiteriánus Egyház Nőszövetsége Énekkarának Koncertje – Budapest-Kálvin tér.** Igét hirdetett: *Dr. Koncz-Vágási Katalin* gyülekezetünk nőszövetségének elnöke.
- **Október 22. Egyházközségi Tisztviselők Választói Egyházközségi Közgyűlése.** 2024-től nyolc presbiter és két pótpresbiter kezdi meg szolgálatát gyülekezetünkben. A presbiterek eskütétele december 10-én volt.
- **Október 28. Kárpát-Medencei Ifjúsági Imaéjjel – Pizzasütéssel egybekötve**
- **November 9-12. Őszi Nőszövetségi Konferencia Berekfürdőn.**
- **November 18. Presbiteri Konferencia Mezőkovácsházán.** Dr. Koncz-Vágási Katalin előadása.
- **Novemberben: a Gyülekezet Nőszövetsége tagjainak és az intézmény klubos dolgozóinak, valamint a nyugdíjasház lakóinak közös virágültetése.**
- **Novemberben: Tíz éve van Sarkadon a gyülekezetben szolgáló lelkész-házaspár.** Ünneplés nagyobb és szűkebb körben.
- **November 26. Örökélet vasárnapja**
- **Advent a gyülekezetben: új kezdeményezés: gyülekezeti adventi kalendárium, Adventi koszorúkészítés a Nyugdíjasház udvarán a Férfi kör jóvoltából.**
- **December 3. Kárpát-medencei imanap az Adventi Istentisztelet keretében.**
- **December 3. Adventi Kézműves Délután.**
- **December 14. Adventi mézeskalács sütés.** Nőszövetségi tagok, intézményi dolgozók és klubtagok. A mézeskalácsokat Gyulai kórházban működő Kórházlelkészi szolgálathoz juttattuk el. Ők osztották tovább a betegek részére.
- **December 17. Adventi Koncert: Molnár Ágnes és Mészáros Tamás** előadása. Utána szeretetvendégség.
- **Adventi gyertyagyújtások:** gyülekezetit tagok, presbiterek, a nőszövetség a férfikör tagjai és az

intézmény munkatársai közreműködésével. *Templomi adventi koszorú készítése* az ifjúság tagjaival és mézeskalács sütés.

- **Adventi Adománygyűjtés a Magyar Református Szeretetszolgálat** akcióihoz csatlakozva. Ebben az évben is tudtunk segíteni egy rászoruló sarkadi családnak. Ebben közreműködött gyülekezetünk hitoktatója is.

- **December 24. Karácsony Szenteste: ünnepi Istentisztelet gyermekműsorral és fiataljainkkal.** Valamennyi jelenlévőnek ajándékot adtunk: a gyermekek ajándécsomaggal térhettek haza, a többiek színes 2023-as falinaptárt, gyülekezeti újságunkat, valamint ígés könyvjelzőt vihettek magukkal. Természetesen ezekből az otthonmaradóknak is juttattunk, csakúgy, mint valamennyi intézményi ellátottunknak.

- **December 31. Vetített képes beszámoló az Óévi Hálaadó Istentisztelet** keretében.

Klubélet

Gyülekezeti életünk elválaszthatatlan az egyházközség fenntartásában működő **Nyugdíjasház és a Református Szociális Gondozási Központ** életétől. A rendezvényeken résztvevő testvéreink szorosan kötődnek ezekhez az intézményekhez. Rendszeresen találkozhattunk a Nappali Klub rendezvényein. Ebben az esztendőben is volt **nagy közös névnap, megrendeztük az idősök napját, szalonasütések, zsíros kenyér és rómi-partik, zenés délutánok színesítették ellátottaink mindennapjait, akik éltek is ezekkel a lehetőségekkel.** Ebben az évben több évi kihagyás után újraélesztettük a karácsony megünneplését a klubban a *Kossuth utcai óvodás gyermekek* bevonásával. A kicsik örömkönnyekezt csaltak az idős emberek szemébe.

Nyugdíjasház

Lakóinkat külön felkészöntjük név- és születésnapjukon, illetve megajándékozzuk őket Mikuláskor és Karácsony ünnepén is. Ebben az évben a *Mikulás* személyesen látogatott el a Nyugdíjasházban lakókhoz.

Nagyon jó kapcsolatot ápol intézményünk, és gyülekezetünk az **Egészségfejlesztési Irodával.** Ebben az évben az irodával közösen a heti rendszerességgel működő gyógytornán kívül a Kihívás Napját és az Alzheimer Világnapot is a Nyugdíjasház és az Intézmény közös udvarán szerveztük meg. Az Iroda emellett prevenciók munkát is végez gyülekezetünkben, minden évben meghívjuk őket a napközis gyermektáborunkba, ahol az egészséges élet különböző területeiről tartanak előadást.

Média

Gyülekezeti újságunk, a Belvárosi Harangszó évente 6 alkalommal jelenik meg 24 oldal terjedelemben.

Gyülekezetünk lelkészének *Dr. Koncz-Vágási Katalinnak* írásai megjelentek 2023-ban a TTRE honlapján, és Facebook oldalán, a Református Tiszántúlbán, a Nőszövetségi Hírlevélben illetve a Sarkad Újságban.

Egyházközségünk helyszínt ad a március 15-i városi ünnepségnek, részt vett a trianoni, az augusztus 20-i, az október 6-i, az október 23-i és más városi rendezvényeken, továbbá rendszeresen megjelenik a helyi médiában. **A Sarkad TV heti rendszerességgel felveszi és közreadja lelkészeink igehirdetéseit a város és a saját Facebook oldalán.**

Gyülekezetünk rendelkezik saját Facebook oldallal: **[www.facebook.com/Sarkad-Belvárosi-](https://www.facebook.com/Sarkad-Belvárosi-Református-Egyházközség)**

Református-Egyházközség, ahol *napi rendszerességgel rövid igei elmélkedéseket* osztunk meg, a *gyülekezet életéről szóló hirdetésekkel, beszámolókkal és fényképekkel és egyéb érdekes cikkekkkel* együtt, továbbá saját **Youtube csatornával is: Református Sarkad** néven. Rendszeresen frissítjük saját honlapunkat is: **www.reformatus-sarkadbelvaros.hu.**

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap délelőtti 10 órától tartunk istentiszteletet a templomban, hideg téli időszakban a gyülekezeti teremben, melyen átlagosan 40 fő vesz részt. Ezzel párhuzamosan gyermek-istentiszteletre van lehetőség a külön kialakított és meleg termekben, kihangosítással együtt. Egy fiatal gyülekezeti tagunk szolgálatának keretében biztosítjuk az idősök számára a *'háztól-házig'* való szállítást a vasárnap délelőtti istentiszteletekre.

Minden hónap első vasárnapján délután 14:30-kor Újszalontán tartunk Istentiszteletet.

Nőszövetség a hónap első kedd délutánján, az imaközösség után.

2023-tól egy új gyülekezeti csoport alakult a Férfikör, ahol a férfiak gyűlnek össze, és erősítik így is a gyülekezet ezen részét, valamint együtt beszélgetnek a férfi-erényekről, illetve bibliai és történelmi férfialakokról. A hónap első szerdáján gyűlnek össze.

Presbiteri bibliaóra időszakosan.

Bibliaóra szerdánként délután 5 órától van a gyülekezeti teremben, imaközösséggel egybekötve.

Reggeli áhítat szerda reggel fél 8-tól van a Klub / Gyülekezeti teremben.

Ünnepi úrvacsorás istentiszteletek, sátoros ünnepek alkalmával (karácsony, húsvét, pünkösd), továbbá böjtben, nagycsütörtökön, illetve újkenyéri és újbori hálaadás. Minden úrvacsoraosztást megelőz egy több napból álló bűnbánati sorozat.

Ünnepi istentiszteletek, melyek nem esnek vasárnapra, illetve nem járnak munkaszüneti nappal: szenteste, áldozócsütörtök, reformáció emléknapja: ünnepi istentisztelet, míg nagypéntek estében passiót, reformáció estében pedig énekes könyörgést tartunk.

A **karantén ideje alatt elindult Online istentiszteletek megmaradtak** a városi tv munkatársának köszönhetően. Ezeket ma már az internet adta lehetőségeknek köszönhetően a közösségi felületeken osztjuk meg. Emellett gyülekezetünk **Facebook oldalán rendszeresen osztunk meg igei vagy kulturális tartalmakat, illetve a gyülekezetet érintő híreket.** A *telefonos és internetes kapcsolattartás* gyülekezeti tagjainkkal természetesen a személyes találkozás mellett is megmaradt. Gyülekezeti újságunkat sokakhoz eljuttattuk, csakúgy, mint számos egyházi és lelki kiadványt.

Gyermek- és ifjúsági munka, vallásoktatás

Vallásoktatás a gyülekezet területén fekvő 1. számú helyi általános iskolában, továbbá a Kossuth utcai, a Szalontai úti és a Vasút utcai óvodákban. Hitoktatónk: *Péntekné Bódi Ágota.*

A konfirmációi oktatás jelenleg egy évben: 7. osztályos korban történik. A Megtaláltuk a Messiást c. könyv tematikája és egy általunk készített rövid összefoglaló alapján haladunk. 2023-ban három gyermek-konfirmandusunk volt. 2023 őszén négy fiatal kezdte meg a felkészülést. Emellett volt egy felnőtt konfirmandus csoportunk, akik négyen nagyon lelkesen készültek konfirmációi fogadalmukra, és azóta aktív tagjai a gyülekezetnek.

Ifjúsági bibliaórát szombat délutánonként tartunk, melyet az elmúlt évek konfirmandusai látogatnak. Istennek hála értük!

Terveink a 2024-es esztendőre

A folyamatosan változó világhoz rugalmasan alkalmazkodó gyülekezeti élet feltételeinek biztosítása.

Gyülekezeti, intézményi családok kirándulást a székelyföldi Parajdra.

Folytatni kívánjuk a korábban is jól működő különleges alkalmainkat, mint például a *Belvárosi Esték* és *Koncertek* szervezését.

Gyülekezetünk továbbra is elkötelezett támogatója egyházunk missziói tevékenységeinek. A kötelező perselypénzeket túl, az *Ökumenikus imabét, a Világimanap* és a *Kárpát-medencei imanap* perselypénzét is továbbítjuk az ezirányú missziók javára.

Folytatjuk annak a *misszionárius házaspárnak* a támogatását, akik *Egyiptomban* szolgálnak, valamint a „*Keresztmama*” programban egy kárpátaljai gyermek neveléséhez, taníttatásához, szükségleteihez is hozzájárulunk.

Az ifjúság ma komoly kihívást jelent. Nehezen lehet őket megmozgatni. A rendszeres alkalmakat kevesebben igénylik, de a nyári alkalmakra, kirándulásokra, táborokra szívesen jönnek el. Így tervezzük fiataljainkkal egy tábor megszervezését a Zemplén hegységben, ahogy korábban is, valamint gyermekeinknek ebben az évben is megszervezzük a Nyári Napközis Biblia-tábort.

A Magyarországi Református Egyház Zsinata a *2024-es esztendőt az élő ige évének* nyilvánította. Ennek jegyében a lekipásztorok szeretnék felkeresni a gyülekezet tagjait, és mindenkit, akit meglátogatnak egy kiválasztott igével kívánják megajándékozni.

Ezen missziói tevékenységekkel párhuzamosan folytatni kívánjuk *egy-egy sarkadi család / rászoruló támogatását.*

Nőszövetségünk is folytatja a 2022-ben indult kezdeményezését: *Szűzpárnák* varrását. Csíráztatva és *Igei Üzenettel* ellátva juttatjuk el a gyulai kórház és a sarkadi Egészségfejlesztési Iroda számára.

A *gyülekezeti terem* alapjának megerősítése az északi homlokzatnál, ahol a süllyedés, a korábbi (2015) munkálatok ellenére sem állt meg, valamint egy új presbiterünk kezdeményezésére, és felajánlására, a terem padlózatának felújítása.

A *Nyugdíjsházban* a szükséges karbantartásokon túl tervezzük az alsó szint ajtóinak javítását, festését, illetve a külső homlokzat javítás utáni festését is el kell végeznünk. Tervünk egy új, modern, kondenzációs gázkazán beépítése, amely a teljes épületegyüttes fűtését ellátná, ahogy a mostani kazán is tette eddig, csak jóval nagyobb energiamegtakarítás mellett.

Leányegyházközségünk, az *Újszalontai Református Egyházközség harangjának* lengőszerkezetét szeretnénk ebben az évben megcsináltatni, hogy újra szólhasson a harang. Valamint, ha mód és lehetőség lesz rá, szeretnénk a nyílászárókat is felújítani az épületen.

Gyülekezetünk 2024-es vezérigéje:

„Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata!” (Zsoltárok 90,17a)

„Mózesnek, Isten emberének imádsága. Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten! A balandót visszatéríted a porba, és ezt mondod: Térjetek vissza, emberek! Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrültátsnyi idő éjjel. Elragadod őket, olyanok lesznek, mint reggelre az álom, mint a növekvő fű: reggel virágzik és növekszik, estére megfonnyad és elszárad. Bizony elmúlunk haragod miatt, indulatod miatt hirtelen semmivé leszünk, ha magad elé állítod bűneinket, titkolt vétkeinket orcád világossága elé. Elmúlik minden napunk haragod miatt, úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajlás. Életünk ideje betven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan

eltűnik, mintha repülnénk. Ki tudja, milyen erős haragod, és milyen félelmetes felháborodásod? Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk! Fordulj hozzánk, Uram! Meddig késeled? Könnyörülj szolgáládon! Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben! Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt! Legyenek láthatóvá tetteid szolgáládon, és méltóságod fiaikon! Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!” (Zsoltárok 90)

Indulunk. Már bent ülünk a járműben, ami visz minket. Minden bepakolva, elkészítve. Összenézünk, s feleségemből sóhajszerűen szakad fel: *Legyen velünk, Istenünknek, az Úrnak jóindulata!* Így indulunk el az útra, így nyugszunk meg Isten vezetésében.

Indulunk. Készen vagyunk, vagy lehet, kikészülve, félig készen, nem is tudva, hogy mit hoz a jövő. Nem is biztos, hogy felkészültünk kellően. Talán nem is lehet. Nem mindig olyan egyértelmű a készenlét. Annyi minden van, ami akadályoz, annyi minden van, ami hátráltathat, ami egyszerűen torlaszokat, nehézségeket gördít elé, nehogy készülni tudjunk egy-egy útra, egy-egy évre, egy előttünk álló, kihívásokkal teli időszakra.

Mégis el kell indulni. Az idő megy előre, a láb visz, a szív húz, s a gondolat szárnyal. Ám most, egy pillanatra meg kell, hogy álljunk. Küszöbén vagyunk valami újnak. 2024 még soha nem volt a világ történelmében. Még nem éltük meg az előttünk lévőket, még nem jártunk ezen az úton. S bizony ez, mint minden ismeretlen, megriaszthat minket. Vajon be tudjuk járni, végig tudjuk csinálni? Hány baleset lesz közben, hányszor kell megállni, hányszor kell módosítani az útvonalon, hányszor kell más irányt venni, máshová tekinteni. S lehet, fel sem fog tűnni, hogy már nem is ott vagyunk, ahol lennünk kellene, vagy éppen ott vagyunk, ahol a helyünk van, és azt sem tudjuk, hogy csináltuk, hogyan jutottunk odáig.

Álljunk meg, testvéreim, 2024 kezdetén, és mielőtt újra elindulnánk, mondjuk ki, sóhajtsuk el magunkat mi is: *Legyen velünk Istenünknek az Úrnak jóindulata!* Talán jó is ezt így kimondani, elrebegni, kiadni magunkból. Ki kell mondani, hogy Isten nélkül nem megy. Nem ment 2023-ban sem, ezzel szembesülünk az év fordulóján. Nem mindig ismerjük el, mert túl büszkék, és önteltek vagyunk. Azt gondoljuk, nekünk minden megy, mi ezt is végig tudjuk csinálni. Ám amikor nem is gondoljuk, Isten akkor is ott munkálkodik. Akadályokat gördít el, szakadékból húz vissza, kézen fog, és vezet minket.

A 90. zsoltár olvasásakor azt érezzük, hogy az első kétharmad a múltból beszél. Olyan, mintha ezt a zsoltárt épp egy újesztendő elején írta volna meg a

költő. Még benne él a múlt, a bűn, a halál, az elmúlás képei, az elszáradó fű, a hervadó virág. Ott van szavaiban a bűnbocsánatért való éhség, az Istenben való bizalom, az ő megtartó gondviselésének, teremtő mindenhatóságának ereje.

Ám a költemény utolsó verseiben már az új, az eljövendő, a jövő képei jelennek meg. Előtör a zsoltárosból az öröm, a vidámság, amelyet Isten kegyelmének tulajdonít. Így az új esztendő elején nekünk is jóérzés arra gondolni, hogy van valaki, aki megbocsát nekünk. Van valaki, aki nem arra tekint, mi volt, hanem arra, mi lehet.

Úgy tekintünk a kegyelemre, hogy az reggel érkezik. Ezért várja az ember egy nehéz éjszaka után a hajnalt. Ezért szeretjük a reggeleket, ha nyomasztó álmok után elérkezik, s ezért vágyunk a fénylő nap után oly nagyon egy átvirrasztott sötét éjjelt követően.

A kegyelem reggele. Minden reggel lehet ilyen, de különösen az újév reggele. Ilyenkor hatványozottabban érezzük, hogy mindent újra lehet kezdeni. Mindent meg lehet változtatni, tiszta lappal lehet kezdeni. Isten elé állni ilyen kiváltság. Nem csak a múltunkkal szembesít, hanem új lehetőséget tár elé. Tedd másként, mondja, csináld jobban, bízd rám magad még erősebben, higgy bennem biztosabban, reménykedj kitartóbban, szeress emberfeletti módon, és soha ne add fel. *A győztesek olyan vesztesek, akik felálltak és még egyszer megpróbálták.*

Legyen velünk Istenünknek az Úrnak jóindulata! Világunkban erre nagy szükség van. Valakire, aki jóindulattal van irántunk. A világ nagyon hideg, tele vagyunk indulatokkal egymás felé, és kevés a jó indulat. Ám épp erre éhezik az ember lelke, egész lénye. Kell, hogy valaki szeressen, hordozzon, akiben megbízhatunk feltétel nélkül, akire ráhagyatkozhatunk. Manapság ebből van a legkevesebb.

S bár a zsoltáros még nem tudott erről, de már előre mutatott, amikor éppen Isten jóindulatáról beszélt, amikor kegyelméről énekelt. Ez lett valósággá Jézus Krisztusban. Őbenne jött el Isten kegyelme, amelynek öröme oly sokakat betöltött már. Erről beszél maga Jézus is János evangéliumának az elején: *Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.*

Isten csupa jóindulattal van irántunk. Bízunk bennünk, és reméli, úgy cselekszünk, úgy élünk, ahogy Ő lehetőségként felkínálja nekünk. Rajtunk áll, hogy élünk vele, vagy újra eljártsszuk bizalmát. Ez az igazi, és egyben a legnehezebb újévi program. Istennek tett fogadalmainkkal nem jó játszani. Ám kérni mindig lehet. Légy velünk, segíts meg minket! Így kezdődik ez a zsoltár is, és így esedezik végig Isten segítő kegyelméért, irgalmas aláhajlásáért.

Elindulunk ma is egy úton. Hosszabban tekintünk előre, mert év kezdete van. Ám még ez sem elég hosszú, még ez sem elegendő. Kell, hogy nagyobb távlatokba tekintsünk, többet lássunk. Nem szabad beszűkülünk, nem szabad közönyössé válnunk az előttünk lévő út iránt.

Jó, ha az úton nem leszünk egyedül. Ha lesz, akivel megosszuk a terheket, a nehéz helyzeteket. Jó, ha vannak testvérek, akik segíthetnek, akik nem hátráltatnak, hanem motiválnak, akikkel lehet együtt haladni az úton. Legyünk egymás társai Krisztus keskeny ösvényén, amely még ilyen szerencsés körülmények között sem könnyű. Tartsunk ki egymás mellett, s akkor mindnyájan, egymás hite, ereje által is megérezzük az Úr jóindulatát.

Indulunk. Készen állunk, mehetünk. Továbbra sem tudjuk, mi vár ránk az úton. Az előttünk levő dolgok továbbra sem ismertek. Nem tudjuk, könnyű lesz-e vagy nehéz ez az év. Ezt is, meg azt is hallani, szokásosan. Minden bizonytalan. Fogalmunk sincs, mivel találkozunk az úton, s hogy lesz-e elég erőnk megbirkózni vele. Jóslatokból, okos tanácsokból, fogadalmakból van már elég. Ne tegyünk hozzájuk, hanem álljunk meg most egy pillanatra, és ne előre, ne lefelé, vagy épp másra pillantsunk, hanem emeljük fel tekinteteinket, és szóljunk, kiáltunk, ha kell. Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata!

Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak a kegyelme, mentő szeretete! Legyen velünk Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus, a földre szállt jóindulat, az atyai megértés, a bennünket határtalanul elfogadó szeretet. Ha ebben bízunk, akkor legyen bármilyen ismeretlen, esetleg bizonytalan a jövő, a 2024-es esztendő, mi tudjuk: velünk van Isten. S ha Ő velünk, kicsoda ellenünk.

Kölcsey Himnusza, hogy Isten, áldd meg a magyart jókedvvel – a 90. zsoltár szavaira rímél. Isten jókedvűen - jókedvvel – áldjon meg bennünket. És bőséggel is, vagyis bőségesen adja áldását. Amikor énekeljük Himnuszunkat, akkor éppen a 90. zsoltárnak ezeket a szavait énekeljük tovább. Erre vágyik a magyar lélek, mint minden lélek ezen a földön. Jókedvre, derűre, öröme. Nem a petárdadurrogató jókedv ez. Nem is az alkohol mámor, a búfelejtő tivornya. Annak a vége fejfájás, nyomasztó üresség, a múlandóság felett érzett fájdalom. Isten más, minőségileg jobb, sőt a legjobb derűt, jókedvet akarja nekünk adni, amit nem befolyásol az idő múlása, a környezet változása, a küzdelmek, a nehézségek, a másik ember elviselhetetlensége, a háború, a gyász, a katasztrófák, a terror rettenete.

Ezzel az Istentől nyert jókedvvel, reménységgel, belső derűvel indulunk el erre az évre. Lehet, sőt bizonyosan, nem minden úgy alakul, ahogy

tervezzük, ahogy álmodunk róla. Lehet, hogy nem lesz olyan, amilyennek vágytuk, vagy hittük. De higgyük, velünk lesz Istenünknek az Úrnak a jóindulata. S maradandó lesz, amit teszünk, mert vele tesszük, s méltóságunk belőle származik, és megörvendeztet bennünket nemcsak évekre, hanem örökre. Legyen velünk Istenünknek az Úrnak földre szállt jóindulata, Jézus Krisztus! Ámen.

Koncz Zsolt lp.

Istenem, Atyám. Vedd kezébe az életemet, és tégy vele, amit akarsz. Odaadom – nem utasítva vissza sem a nehéz, sem a kellemes dolgokat, amelyeket számomra rendeltél. Elég nekem a Te dicsőséged. Minden, amit Te terveztél, jó. Minden: szeretet. Az út; amelyet megnyitottál előttem, könnyű út, a magam akarátának nehéz útjához képest, amely visszavisz Egyiptomba, a vályogtéglák közé. Ha megengeded, hogy az emberek dicsérjenek, nem fogok megzavarodni. Ha hagyod, hogy sértegensenek, még kevésbé jövök zavarba, inkább örülni fogok. Ha munkát küldesz, örömmel fogadom, és nyugalmat okoz nekem, mert Te akarsz.

És ha nyugalmat küldesz, akkor megnyugszom tebenned. Csak önmagamtól ments meg engem. Szabadíts meg attól a bennem lappangó mérgező vágytól; hogy mindent megváltoztassak, hogy értelmetlenül cselekedjem, hogy öncélúan nyüzsgöjsek, hogy összekeverjek mindent, amit Te elrendeztél. Engedd, hogy megnyugodjam a Te akaratodban és elcsöndesedjek. Akkor a Te örömöd fénnyel fogja átmelegíteni az életemet. Ennek tüze ég majd a szívemben és kisugárzik belőle a Te dicsőségre. Ez az, amiért élek. Így teszem a te Mindenható kezébe életem, mert tudom, hogy a te jóindulatod mindig velem van.

Örökkévaló Istenünk, így hallgasd meg imádságainkat ez új esztendőben, és áldj meg minket. Legyen velünk jóindulatod, s akkor ez az év is szép, áldott, és békés lesz, veled. Ámen, ámen. (Thomas Merton) Ámen

SE SZÓ, SE BESZÉD

Az **Élő Ige Éve** meghirdetésekor a szerelemről szeretnék beszélni. Nem csak világra jöttem szerelemből – ami az általánossá váló erőszak korában önmagában is kitüntetett ajándék –, hívővé is a szerelem szült.

A szerelem pedig a remélt dolgoknak valósága és a nem látható, sőt minden érzékelési módon kívül eső dolgok létéről való meggyőződés. A szerelem okán nyertek jó tanúbizonyságot az előttem járók, az önmagukból semmit vissza nem tartó hívő asszonyok és férfiak. Nekem ők voltak a kezdet, nélkülük a jelentéshiány és üresség változatos és látványos alakzatait művelném. Náluk nélkül semmi sem lett, ami lett, és ami vagyok. Más szóval ez az én itt, aki a világra néz, és akire a világ tekint, maga a semmi volna.

A szerelem által értjük meg a mindenestől érthetlent, hogy a világot a féltőn szerető Örökkévaló – áldott legyen! – kiáradó szeretete alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható, benne két ember, a maguk szépséges különbözőségével.

Engem szerelmes emberek vettek körül, közöttük nőtem fel, hangjukat elsötétüléseim legmélyebb időszakaiban is hallom. Önmaguk megtartása helyett saját valóságuk felé fordultak, pusztá létükkel leplezték le a történelmi szükségszerűség képében regnáló abszurditást. Párás szemű Rómeók és Júliák, akik viszont nem egymásba, hanem a Mindenhatóba voltak szerelmesek. Reménytelenül belezügtak az Örökkévalóba. Az Örökkévaló pedig fenntartások nélkül viszonzta szerelmüket, és felbátorodva ragaszkodásukon, általuk és velük történelmi léptékű kísérletekre szánta el magát.

Arra lettem figyelmes, hogy ezek a férfiak és nők szerelemből fordították oda másik arcukat az őket verőkhöz. Óriási karriert futottak be, megszámlálhatatlanul sok „másik arcuk” volt, pedig igazán csak egyetlenegy, fáradhatatlanul kínálták oda, nem hittem a szememnek. Gyanút fogtam, hogy ne is a szememnek higgyek, ha már nem hiszek a szememnek, mert amit látok és tapasztalok, túl van minden tetszetős magyarázaton. Jobban járok, ha magamhoz ölelem őket, ha lesem tanításait és felkészítem én is az arcomat erre a fáradhatatlan odafordításra.

Szerelem által ragadta magához az Örökkévaló a nagyszalontai Erzsébetet, Jézus menyasszonyát, miután bizonyosságát adta a csíkszeredai női börtönben szerelme iránti töretlen hűségének. Elragadtatása előtt meggyőződött arról, hogy a Megváltó szemében kedves. Fiatal volt, szép és boldog, ragyogó arccal futott Jézusa karjaiba. Nem látott halált, mi viszont látva láttuk, és hangosan sírtunk.

Szerelem nélkül senki sem lehet kedves az Örökkévaló előtt. Aki hozzá járul, és nem veti bele magát a szerelem tüzébe, bukott angyalok hangját zengető érc és visító cimbalom marad.

Szerelem által kapott kijelentést Sándor lelkész azokról a dolgokról, amelyeket nem láthatott, töretlen örömmel, zsoltárokat énekelve bárkát ácsolt a szamosújvári börtönben, hogy megmentse a háza népét, mert kivétel nélkül minden fogolyra és fegyőrre úgy tekintett, mint a reá bízottakra. Szerelme ítélte meg a világot és a benne kényelmes helyre vágyó egyházat, és így a szerelemből való igazság örökösevé lett.

Szerelemből kérte az aradi Anna Magda diakonissa nővér az Örökkévalót, hogy a már zajló letartóztatásokból nehogy kimaradjon, „kérlek, könyörgött, tudom, hogy nem vagyok méltó, csak ki

ne hagyj”, mire az őt szerelemmel szerető Mindenható elrendelte a letartóztatását, mert ő maga is a börtönbe készült éppen. Hiszen börtönbe jutottak mind, akiket szeretett, miért is lakjon akkor az egekben?

Szívében fellángolt, korábban ismeretlen szerelem miatt nem veszett el M., a parázna nő, a börtönben teljesedett ki tanítványsága neki is, mint sokaknak az elhívottak közül.

Szerelemből művelte nemcsak a kerteket és szántóföldeket Anti, az északi vidékek paraszt prófétája, hanem bizony mózesi szelídségével a kemény szíveket is feltörte, és a megkeseredett életeket is termőre fordította. És amikor látta és hallotta a Mindenható Anti tanúságtevéseit a szibériai fogságban, alighogy orosz földről hazatért, ismét fogságba szólította, mert senkit sem ismert, aki a halálra szánt lágerlakókat felforgató zsoltárok és dicséretök örömteli éneklésére rá tudott volna venni.

És mit mondjak még? Hiszen kifognék az időből, ha szólnék dr. Széplakiról, az angyali ügyvédéről, aki már életében az igazságosság városában lakott, amelynek szilárd alapja van, mert tervezője és alkotója az Örökkévaló; vagy ha szóba hoznám a zilahi Püsk presbitert és elsőszülött fiát, akik bilincsekben, egymást átölve énekelve lépték át a börtön küszöbét; és hogyan hallgathatnék a legtisztább humorú Balogh kereskedőről, aki megvonta magától a fejadagot, hogy a negyed tüdővel lélegző Lőrincz lelkészt életben tartsa; beszélhetnék Karcagi paptanárról és Jakabról, Kissről és a hórihorgas Dézsi lelkészről; nem tudok hallgatni Fekete Jánosról, a legnagyobb nevetettőről, akit még a szószéken is eltöltött Isten minden értelmet meghaladó békessége és belealudt a saját prédikációjába – egy egész falu és még a környéke is felébredt ettől a nyilvános elszenderedéstől.

Ők mind olthatatlan szerelmük által igazságot szolgáltatottak, ígéreteket nyertek el, oroszlánok száját tömték be, a gyűlölet erejét oltották ki, megszegyenítések és megkorbácsolások próbáját állták ki. Akik a semmivel sem bírás szabadságában éltek, és nem tartották magukat méltónak a tanúság ilyen nagy tisztességére. Azok közé tartoznak ők is, akikre nem volt méltó a világ.

Itt állok előttetek, szerelemből. Kimondom azt a szót: Én, és úgy hangzik: Te. Kimondom: Te, és úgy hangzik: Mi.

A szerelmi dadogásban a legegyszerűbb szóban is önmagát mondja ki az ember. A leghétköznapiabb szó is az ismeretlenből bukkan fel. Megszületik, valósággá lesz, mintha soha korábban nem ejtettük volna ki.

Megszületek, amikor a Szó a Nyelv méhéből kiszólít engem. A születés sírását nem lehet megkülönböztetni a Feltámadás révült nevetésétől.

Az Élő Ige nem szó, és nem hitető beszéd, hanem születés. Ha nincs születés, akkor semmi nincs, kő kerül kőre, fölépülnek az önaffirmáció szentélyei, hogy elfedjék a tátongó ürességet. De nem marad kő kövön – nincs ennél boldogabb prófécia.

Vannak itt szerelmesek? Ha nem vagy szerelmes, ne tégy, egy tapodtat sem.

Bizony, jövel, Uram, Jézus!

*Visky András író, dramaturg, színházi teoretikus,
az élő Ige évének fővédnöke*

Ökumenikus imahét 2024

A 2024. évi ökumenikus imahét tematikáját és istentiszteleti rendjét az afrikai *Burkina Fasó-i* ökumenikus munkacsoport készítette számunkra. Az imahét programadó témája: **„Szeresd Uradat, Istenedet... felebarátodat pedig, mint saját magadat” (Lk 10,27).**

A távoli ország katolikus és protestáns keresztényeinek életkörülményeivel és szolgálati lehetőségeikkel ismerkedhetünk meg. Alapjaiban eltérő gazdasági, társadalmi és politikai viszonyok között élő, Krisztus evangéliumát kisebbségi helyzetben hirdető egyház jelenik meg szemünk előtt. Nagyon nehéz gazdasági és politikai viszonyok között kell az ott élő testvéreinknek Krisztusról tanúskodniuk és honfitársaik életkörülményein segíteniük. A menekültek többségi áradata ebből az országból érkezik Európába és Észak-Amerikába. Imádsággal és segítőkészséggel gondoljunk ezen az imahéten ennek a sok próbatételt megélt afrikai országnak a lakosságára és keresztény testvéreink mindennapjaira.

Példaértékű lehet a Burkina Fasó-i egyházak erőteljes ökumenikus egységkereső jelene abban is, hogy létrehozták a *Chemin Neuf (Új Út) Közösséget*. Tagjai azok, akik egy fedél alatt élve egyszerre ápolják a Szent Ignác-i hagyományt és a karizmatikus megújulást. Férfiak és nők, házasok és egyedülállók, felszentelt papok és nővérek, katolikusok és protestánsok, evangélikák és ortodoxok, pünkösdiek és anglikánok megosztják mindennapi életüket, és közösen végzik a missziót. A híveknek ökumenikus képzéseket ajánlanak, így erősítik a felekezetek összetartozását és megújulását.

A közös imádságban Isten előtt feltárt kéréseink bizonyosan nem maradnak meghallgatás nélkül, belső békességet és erőt adnak, s hisszük, hogy „*akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik*” (Róm 8,28).

Urunk áldása kísérje a 2024-ben tartott ökumenikus imahetünket, istentiszteleteinket, testvéri közösségben felkínált beszélgetéseinket, hogy elhiggye a világ: az értük is földre érkezett, meghalt és feltámadott Jézus Krisztus mindannyiunk Ura és Gondviselője.

Farsangi mulatság

*„Figyelem, figyelem! Köz hírré tétetik
a farsangi ünnep most elkezdődik.*

*Ide gyűjjön apraja, nagyjá,
aki a maskarákat látni akarja!*

*Aki itt van, haza ne menjen,
aki nincs itt, az is megjelenjen!”*

Ezzel a néhány soros hívogatóval köszöntünk mindenkit, akik megjelentek ezen a farsangi mulatságon. Jó együtt lenni újra, és együtt nevetni, beszélgetni, táncolni. Vannak, akik bátran mindenféle maskarába öltöznek, és úgy jönnek hozzánk, hogy így űzzük el a telet. Jóllehet nem volt ez a tél olyan hosszú, és hideg, mint talán gyermekkorunkban, mégis most jó azokra a napokra is visszaemlékezni, felidézni régi időket. Jó, ha együtt vagyunk, és elfelejtjük bajainkat, talán nem fáj úgy a derék, meg a láb, nem hasogat a szív, nem érezzük a magány keserű ízét. Feledünk bűt és gondot, és örvendezünk.

Isten szeretne velünk örvendezni, és azt szeretné, ha nemcsak most, hanem minden napon békében lenne a lelkünk, ha találnánk olyan vigasztalást, örömforrást, amely tartós, és szüntelenül a rendelkezésünkre áll. Ő ma is felkínálja nekünk a jelenlétét, azt, hogy vele mindig belső vidámságunk lehet, még ha erre nincs is semmi okunk. Én azt kívánom, ezt a belső örömet találjuk meg, és most ennek fényében tudjunk együtt lenni.

Maskarások felvonulása, műsora.

Üdvözljük a mai napunk fellépőit, előadóművészeit: *Gregus Anikót és Dobrozsáky Gábort, a Budapesti Honvéd Együttes* szerződött és kitüntetett művészeit, aki már sokadszorra jönnek el hozzánk, és teszik feledhetetlenné egy-egy délutánunkat.

A műsor alatt mindenkinek felszolgáljuk a fánkot, amelyet a *Közéletképzési Intézmény* készített, ám vannak házi készítésű fánkok is, amelyeket köszönünk azoknak, akik elhozták. Mivel mind a maga nemében szép és ízletes, ezért mindenki jutalmul egy kis meglepetés ajándékot kap az elkészült remekművéért.

Disznótoros ebéd

„Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen! Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örököké tart szeretete!” (Zsoltárok 118,24.29)

Újra együtt lehetünk, egy héten belül másodjára. Most ebédre hívtunk mindenkit, mert az asztalközösség mindig különleges. Akik le tudnak ülni egy asztalhoz, azok ismerik egymást, azok elfogadják egymást, azok különleges közösségben tudnak együtt lenni. Amikor

az utcán elrohanunk egymás mellett nem mindig van idő a beszélgetésre, és most erre adatik idő. Ezért örülünk, és adunk hálát. Az Úr kirendelte nekünk ezt az időt, és használjuk ki, legyünk együtt, beszéljessünk a finom ételek mellett, amely sokak munkájának köszönhető.

Köszönjük az odaszánt időt, szívet, lelket mindenkinek. A Nőszövetség tagjainak, az itt jelen lévő zöldségpucolóknak, intézményi dolgozóknak.

Köszönjük, akik segítették az ebédünket. A közétkeztetési intézménynek, a Virág cukrászdnak, akik vállalták, hogy egy addig általuk még nem készített remekkel örvendeztetnek meg ma minket. Köszönjük mindenkinek a munkáját, segítségét.

Koncz Zsolt

Szeretetszolgálat vasárnapja

Ezen a napon, a diakónia vasárnapján immár hagyományosan, azoknak a munkáját köszönjük meg gyülekezetünkben, akik intézményünk dolgozóiként nap-nap után végzik azt a munkát, mely a segítségnyújtásról, a mások iránti gondoskodásról, odafigyelésről szól.

A 2023-es évre visszatekintve megállapíthatjuk, hogy a mögöttünk levő év sem volt egyszerű, illetve nem volt aggodalmaktól mentes. Az energiaválság és a háborúk következményei jelen vannak az életünkben. Nagyra értékeljük a sok munkát, odaszántást dolgozóink részéről, melyet az elmúlt évben is több alkalommal jutalmaztunk. Intézményünk ezekben a nehéz időkben is szépen működött, és működik, köszönhetően mindenki munkájának, és az intézményvezető helytállásának, szakértelmének, fáradhatatlan munkájának.

Szeretnénk nem csak az intézményi dolgozók, hanem a Nyugdíjasházban helytálló éjszakai nővérszolgálat munkáját is megköszönni. Ők a Nyugdíjasház lakóinak segítenek nap-nap után abban, hogy az itt lakók biztonságban érezzék magukat, a hozzátartozók pedig nyugodtabbak legyenek szereteteik felől.

Ezzel a nappal köszönjük meg minden munkatársunk helytállását, és kérjük rájuk Isten megőrző, minden időben tovább lendítő, erőt és bátorságot, reménységet és vigasztalást jelentő áldását!

Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12)

Kedves Testvéreim!

„Soha nem érthetem meg, miért életem legszebb emléke a pillanat, mikor – tízéves lehettem – egy téli délután beléptem anyám sötét, üres hálószobájába, s a küszöbön állva

megpillantottam a bútorok politúrján és a kályha csempéin az ablak előtt, az utcán és a szemközti házak tetején világító hó kékes visszfényt. E pillanat varázsát nem tudom elfelejteni. A hó kéke fénye a sötét szobában valósággal megdöbbentett, s ugyanakkor sem azelőtt, sem azóta nem éreztem boldogságérzettel töltött el. A titoknak, a mesének, az álomszerűnek, az anderseninek, az elvarázsoltoknak ezt a teljes káprázatát addig nem ismertem, s később sem találtam meg az életben, soha, sehol. Mi történt akkor szívemben, idegeimben vagy a világban? Nem tudom megmagyarázni. A csodálatost nem lehet magyarázni. S az ilyen emlék örökké dereng egy lélekben, ugyanolyan mesés, kékes fénnel, mint anyám hálójával szemközti, a háztetőkön a hó.”

Talán mindnyájunknak van hasonló élménye, mint ami Márai Sándornak volt, aki megfogalmazta a fentebbi gondolatokat. Szeretjük a világosságot, szeretjük, ha ragyog a nap, és vidámak, nyugodtabbak leszünk tőle. Főleg egy sötét, nehéz éjszaka, vagy épp időszak után esik jól, ha eltölt minket a világosság, ha minden egyértelművé, és tisztává válik.

Világunkról már sokszor megfogalmaztuk azt, hogy nagyon nagy sötétségben jár. A háborúk, az emberi gyarlóság, a gyilkos ösztönök, a vad brutalitás világát éljük, s úgy látszik a 20. század borzalmaiból nem sokat tanult az emberiség. Ám valljuk meg, ha fellapoznánk a történelemkönyvek lapjait, ott sem találkoznánk makulátlan tisztasággal, csupa fényes, nagyszerű történettel. Lennének, de nem ezek volnának túlsúlyban. Az ember, bár szereti a fényt, a világosságot, mégis sok esetben szeretné élete egy részét sötétségben tudni. Vannak olyan dolgok, melyekre nem büszke, van az életnek sötét oldala, amelyről nem is akar beszélni, nem is akar róla tudni.

Az ember által alkotott fény olyan, mint az ember maga. Az emberi fény mellett mindig megjelenik az árnyék, és nincs olyan, hogy a világosság mellett ne jelenjen meg a sötétség is. Épp azért gyújtunk fényeket, mert van sötétség. Az ember által alkotott világosság ugyanakkor múló világosság. Nem örök, nem múlhatatlan. Minden izzó kiég egyszer, ahogyan a lámpás, vagy a gyertya is elalszik.

A lombsátrak ünnepén Jeruzsálemben hatalmas kandelábereket állítottak fel a templom udvarán, amely beragyogta az egész várost. Ám ez a fényesség, ez a hatalmas világosság is kialudt egyszer, az ünnep végével, amikor elfogyott a tűz táplálására használt olaj.

Ahogy ebben a világban minden múlandó, úgy a fény sem tarthat örökké. Ám az Ószövetségben gyökerező zsidó hit vallotta, hogy van örökkévaló világosság is, amelynek csak visszfénye az, amit az ember tud létrehozni ezen a világon. Ez az örökké tartó világosság, maga az Isten, s az ő beszéde, különösen is a Törvény, amely világossá teszi az ember

életét, útját ezen a földön: *Lábam előtt mécses a te Igéd, ösvényem világossága* – mondta a zsoltáros.

A nagy emberi sötétségbe, a fénytelen, dicstelen világba, a reménytelenség vakságába Jézus belekiáltja a szavakat ott a templom udvarán: *Én vagyok a világ világossága*. Miért más ez a világosság, mint amiről eddig beszéltünk?

1. Az ember megfigyelheti, hogy ebben a világban minden közvetetten jut el hozzánk, emberekhez. Még a hírekkel is így vagyunk, s talán épp ezért lett jellemző érzése az embernek a 21. századra a bizonytalanság. Nem tudjuk, hogy mindaz, ami közvetett jut el hozzánk, az igaz-e? Hiszen annyifélet mondanak az emberek, meg írnak le. Hírek tömkelegét dolgozzuk fel egy nap, és nem tudjuk, mi is az igazság, hiszen mondanak ezt is, azt is.

S bizony közvetett jut el hozzánk Isten szava, és az ő igéje, az ő üzenete is. Sok esetben nem is járunk utána, hanem csak befogadjuk azt, és vagy elhisszük, vagy nem. Vagy hisztek nekem, hogy igazat szólok, vagy nem, és ebben marad meg az Istennel kapcsolatos minden információ.

Éppen ezért szokták még a Biblia tudósai is azt mondani, hogy Istenről az a leghitelesebb információ, amit magáról közöl, amikor azt mondja, ez vagyok én. Ez a kijelentés határozta meg Mózes, és Izráel népének életét is. Mózes közvetlen kapta Istentől az utasítást, aki megmondta neki, hogy *Ő a Vagyok*. Isten népe a Tízparancsolatból hallotta meg, hogy Isten az egyedül létező, és a szabadító, s rajta kívül nincs más Isten.

A héten, a Bibliaórán többek között épp arról beszélgettünk, hogy az a nehéz a keresztyén hitben, hogy Istent, akiben hinnünk kell, nem látjuk. Az ő láthatatlansága a legnagyobb küzdelmünk. Ugyanakkor *Ő* épp ezért küldte el Jézust, hogy láthatóvá, megragadhatóvá tegye magát. Ám belső világosság nélkül őt sem ismerhetjük meg, és nem foghatjuk fel a jelentőségét. Ahogy akkor sem ismerte fel mindenki, hogy *Ő* az, akit Isten küldött Messiásul az ő népéhez. Sokan nem ismerték fel, hogy ő a világ világossága, hiába jelentette ki magáról.

Van egy szép karácsonykor játszódó történet, a *Polár expressz*. Ebben a főszereplő kisfiú egy különös ajándékot kap a Mikulástól, méghozzá egy csengőt. Ám ennek hangját csak az hallja, aki hisz a Mikulás létezésében. A film végén, amikor az elveszettnek hitt csengő ott lesz a karácsonyfa alatt, akkor csak a kisfiú és a testvére hallja a csengő hangját, a szülei már nem. Így veszhet el gyermekségünkkel együtt belőlünk az Isten utáni vágy, a hit, amely felemel, amely képessé tesz a csodák meglátására, az igazi örömek átélésére. Felnőtt korunkra elvész belőlünk a fény, és mi ott állunk sötét lélekkel, fénytelenül, s keressük, eszeveszett módon a belőlünk kihunyt fényességet,

jellemzően valami külső fényességben, csillogó dolgokban. A luxus szavunk is a luxból, a fényességből, a csillogás szavából származik. S épp az egykor fényhozó angyal hozza el azt a sötétséget, amely hitetlenné, kétségeskedővé, és ha nem vigyázunk reményvesztetté, cinikussá, nemtörődömmé, közönyössé tesz.

Jézus szava: *Én vagyok a világosság*. Ha rátalálunk, újra fény költözik belénk, és minden érthetővé, és tisztává lesz bennünk.

2. S épp ettől félünk, hogy láthatóvá lesz. Ezt nem mindig vágyjuk, mert talán szégyelljük is. Amíg a sötétség uralja világunkat, életünket, addig lehet vitatkozni arról, hogy ez mi, az mi, hogy ez a helyes irány, vagy az. Ha senki sem látja az utat, ha vak vezet világtalant, akkor vajon hová juthatunk? Ám ha egyszerre fényárban úszik minden, ha mindent beborít Jézus Krisztus világossága, akkor megszűnik a látszat, a magyarázkodás, a mellébeszélés, a képzelgés, az agyrem lehetőség, és a dolgok azok lesznek, amik. Megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket, mondja nem sokkal később Jézus. Ám ezt csak világosságnál, az ő világosságánál lehet megtenni. Jézus világosságánál nincs árnyék, nincs sötétség, hanem ez teljesen beborít mindent. Olyan, hogy még a napnak sincs ekkora fénye.

Aki ezt a világosságot követi, vagyis enged a hívásnak, az maga is rendelkezni fog ezzel a világossággal, és meg tud világosítani mindenki mást is. Nem könnyű út ez. Bevilágítani a sötét zezugokba, szembesülni a saját, vagy mások hazugságaival, és meglátni, hogy nem minden volt úgy jó, ahogy gondoltuk... Isten igazságának a fényénél szembesülnünk kell önmagunkkal, és a világ gyarlóságával, ugyanakkor ez a fény utat mutat, és vezet.

3. Mít nyerünk ezáltal? Az élet világosságát. Az emberi, és minden élet feltétele a világosság. Ez volt az, amit Isten először megteremtett. Azért, mert csak a világosságban lehet élet. Isten az élet Istene, ezért a világosság és az élet nála egy. Ezért ábrázolják úgy Istent kezdetektől fogva, hogy nagy világosság veszi körül, hogy lénye csupa fény. És ezt Jézus most magáról mondja, aki egy az Atyával, ezért általa Isten ragyogja be világosságával a földet, és annak minden zugát.

Nem ezt látjuk a világunkban, és talán ezért váltunk olyan élet-ellenessé. Ne értsük félre, élni akarunk, de sokszor ezt mások, vagy a teremtés többi szereplőjének a kárára tesszük. Szeretjük a világosságot, szeretjük az életet, de nem tudjuk jól élni, mert mindig olyasmit kergetünk, amely nem az igazi életről, és a valódi fényről szól. Mindig pótszereket gondolkodunk, ahelyett, hogy az igazit keressük.

Keressük meg és találjunk rá életünkben az igazi világosságra, a világ világosságára, és ha az kellemetlenül bevilágít a homályban, sötétségben hagyott dolgainkra, akkor is tudhatjuk, hogy az igaz, teljes életet kínálja. Azt, amelyben nincs többé sötétség, nem kell többé másoknak, és magunknak sem hazudnunk, ahol Isten lesz mindenekben, ahol ő lesz a mi fényes napunk, világosságunk. Ezelőtt az ige előtt olvashattunk egy asszonyról, akinek bűnét Jézus elé vitték, és próbálták vele megkísérteni. Jézus felmenti ezt az asszonyt, és bevilágít azok életébe is, akik maguk is éppoly bűnösök voltak, mint ez az asszony. Jézus, a világ világossága így tesz rendet, így világít meg mindent, és ebből a világosságból új élet fakad. Mindig. Állj be ebbe a világosságba, és élni fogsz. Ámen.

Áldás

*Isten áldása legyen veled,
Világossága ragyogja be életed,
Ösvényén vezessen, el ne hagyjon,
Lelked belé kapaszkodjon.
Tartsd meg a viharokban,
Mögéd álljon minden bajban,
Kezed munkáját áldottá tegye,
Kísérjen el küzdelmeidbe.
Gyengeségben erős legyen,
Félelmek közt bátorra tegyen,
Reményt adjon, mikor feladnád,
Csüggedt szívedet hittől hassa át.
Az Ő áldása legyen veled,
I mit adott neked, el ne engedd.
Áldjon meg téged, és vigyázzon,
Míg jársz földi utadon.
Legyen ő a jutalom,
Áldás, ajándék, bizalom.
Ámen.*

Intézményvezetői köszöntés

A mögöttünk álló évben elvégzett munkánkért hálás vagyok Istennek. Ő volt az, aki mindig megadta a szükséges erőt, értelmet és egészséget ahhoz, hogy a rászoruló embertársainkon tudjunk segíteni.

Köszönöm kollégáimnak, akik akár közösségben (pl. klubfoglalkozások keretein belül) akár egyénileg (az ellátott saját környezetében személyes segítséget nyújtva), akár helyváltoztatásban segítve eljuttatni egyik helyről a másikra (pl. iskolába, kórházba), akár a napi főtt étel, az ebéd biztosításával hozzájárulnak ellátottjaink jólétéhez, komfortérzéséhez.

A tudomány sok mindenre talált ki mértékegységet, például az időre a percet, a távolságra a métert, súlyra a kilót. Amivel mi dolgozunk, a szociális területen arra sok esetben nehezen lehet bármilyen konkrét mérőszámot alkalmazni. Ki tudná megmondani, miben lehet mérni a jó szót, a bátorítást, a vigasztalást, a simogatást, a mosolyt, a biztonságérzetet? Bizony, sokan tőlünk kapják meg ezeket, hiszen a mai felgyorsult, megváltozott világunkban a természetes támaszt nyújtó család sok esetben már nem tudja mindezeket biztosítani szerettei számára. Az általunk nyújtott szolgáltatások mindegyikével ezt a hiányt igyekszünk pótolni, helyettesíteni. Olyan jó érzéssel tölt el az, amikor egy-egy ellátott azt mondja a segítőjére - és tényleg szívből őszintén -, hogy „kislányom”, meg hogy mi lenne velem nélküled, csak rád számíthatok. Ugyanakkor olyan is van, aki érzelmi zsarolással, vagy napi többszöri telefonálgatással mármár zaklat minket. Tudjuk, ez is azt jelenti, hogy szüksége van ránk, a maga módján szeret minket, de neki ez a szeretetnyelve, így tudja kifejezni érzéseit.

Kívánom minden kollégámnak, és magamnak is, hogy elégedettséggel és jó szívvel végezzük a ránk bízott feladatokat, mert akkor nem tűnnek majd annyira nehezeknek. Akkor a szakma, hivatásunk fejlődik bennünk. A társadalmi folyamatok nem mindig kedveznek a szociális ágazatnak, nem egy kirakatban lévő divatos szakmát választottunk, de oka van annak, hogy ezt választottuk, és hogy kitartunk mellette. Mi ez az ok? Más és más. Keresse meg mindenki saját magában a választ, hogy milyen élmények hatására lett szociális dolgozó!

Köszönöm a Sarkad-Belvárosi Református Egyházközségnek és Presbitériumának, hogy lehetővé teszi Intézményünk működését. Bízom benne, hogy az új Presbiteri testülettel is eredményesen tudunk együtt dolgozni Isten áldásával!

Netyéné Bajkán Viola

Egyensúlyozás a mindennapokban

Mostanában egyre divatosabb lett hazánkban is az angol nyelvterületről származó **work-life balance** kifejezés, amely életünk két fő területe, a munka és a magánélet közötti egyensúlyt jelenti. Nem új keletű fogalommal van dolgunk, hiszen a nemzetközi szakirodalom már az 1970-es években foglalkozott a témával. A munka és a magánélet közötti egyensúlyt többféle módon lehet értelmezni. A kifejezés kiterjed arra az állapotra, amikor elegendő időt és energiát szánunk a munkahelyi tennivalókra és a magánéletünkre egyaránt. Ugyanakkor azt a jelenséget is magában foglalja, amikor az ember éppúgy elégedett a munkahelyi pozíciójával, mint a családban betöltött szerepével, és hasonlóképpen elköteleződött mindkét irányba. Identitásunk formálására a magánéleti helyzetünkön kívül kereső tevékenységünk is nagy hatással van, viszont erőforrásaink korlátozottak, és óhatatlanul is versengés alakul ki a két terület között.

Az egyensúly elérése azért nehéz feladat, mert nem csupán a munkát igyekszünk összeegyeztetni a családi élettel, hanem egy nagy halmazt, amelybe beletartozik az önmagunkra fordított idő, a helytállás a házastársi szerepben, a hobbinkban, a szociális életben és a közösségben. Az egyensúly felborulása akkor is gondot okozhat, ha az előbb felsorolt területekkel nem tudunk foglalkozni. A munka és a magánélet összehangolása napjainkban különösen időszerű probléma, a legtöbben észre sem vesszük, hogy nehézségünk támad az életünk két fő pólusa közötti egyensúlyozással. Egy 2018-as kutatás szerint az OECD-országokban az emberek átlagosan a napjuk 63 százalékát, azaz 15 órát töltenek a munkahelyüktől távol. Ez az arány a work-life egyensúly mérlegén a magánélet oldalát erősíti, a munkahelyi feladatok azonban sokszor beférkőznek az otthonunkba és az énlőnkbe.

A zsebünkben lapuló okoseszközöknek, a home office-nak és a sok munkahelyen elvárt rugalmas, úgynevezett 24/7 munkavégzésnek köszönhetően mindig elérhetőek vagyunk, és ügyfeleinkkel vagy munkaadónkkal foglalkozunk abban az időben is, amelyet elméletileg a családdal, barátainkkal töltünk. Népbetegséggé válik a munkamánia, az angol nyelvben erre nagyon találó a **workaholic** kifejezés, a work (munka) és az alcoholic (alkoholista) fogalmak frappáns összevonásából. Pályájuk elején lévő fiatal felnőttek vonakodva veszik ki a szabadságukat, és nem függetlenítik magukat a munkahelyi teendőktől nyaralások, pihenések során sem. A munkahelyi túlkapások miatt a cselekvéskényszer egyre több emberen eluralkodik; ez az a jelenség, amikor az ember

képtelen elviselni a tétlenséget, mert haszontalannak érzi magát tőle.

A munka és a magánélet közötti egyensúly felborulása számos negatív következménnyel jár. Stresszt, kiégést és frusztrációt okoz, amelyet a családi és társas kapcsolataink sínylenek meg, valamint a saját egészségünk. Épp ezért tudatosságra és új szokások elsajátítására van szükség az egyensúly fenntartására. Igyekezzünk elkülöníteni a két területet: a munkahelyen csak a feladatokra összpontosítsunk, a szabadidőnkben pedig ne a tennivalókat listázzuk, vagy az e-maileket ellenőrizgessük, hanem legyünk jelen a pillanatban, és az offline kapcsolatainkat erősítsük! Tanuljunk meg nemet mondani, ügyeljünk a fontossági sorrendre! Átfogó időbeosztás készítése is eredményekhez vezethet, ha változtatni szeretnénk a mindennapjainkon.

Isten munkára sarkallta Ádámot már az édenkertben, az ő elképzelése az, hogy dolgozzunk. Fontos, hogy neki tetsző módon végezzük a munkánkat, ahogy Pál is erre indít: „*Ne látszatra szolgálatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgáláiként cselekedjétek Isten akarátát...*” (Ef 6,6) Ahhoz viszont, hogy a magánéletünkben és a társas kapcsolatainkban is elégedettek legyünk, elengedhetetlen az egyensúly megtartása. „*Rájöttem, hogy nincs jobb dolog, mint ha örül az ember, és a maga javára törekszik egész életében. De az is Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából.*” (Préd 3,12–13) A munkahelyi köteleességek teljesítése Isten szerinti dolog, viszont megvan az ideje a családdal és a barátokkal való feltöltődésnek is.

Keresztyén Eszter
reformatus.hu

Reményik Sándor: Egyensúly

Ó jaj, ezek a szörnyű kilengések!

Hogy roppan, csikordul minden ereszték!...

Hullámhegy - hullámvölgy. A hajó vesztét

Érzi, - s be távol öböl és egyensúly.

Vagy tán parancs ez: most emelkedj, most
hullj!

Tátongó mélyből zord magasba szökj fel,
Scylla s Charybdis közt némán evez el, -

S övezzen hangulataid magánya.

Az egyensúly tán a költő halála.

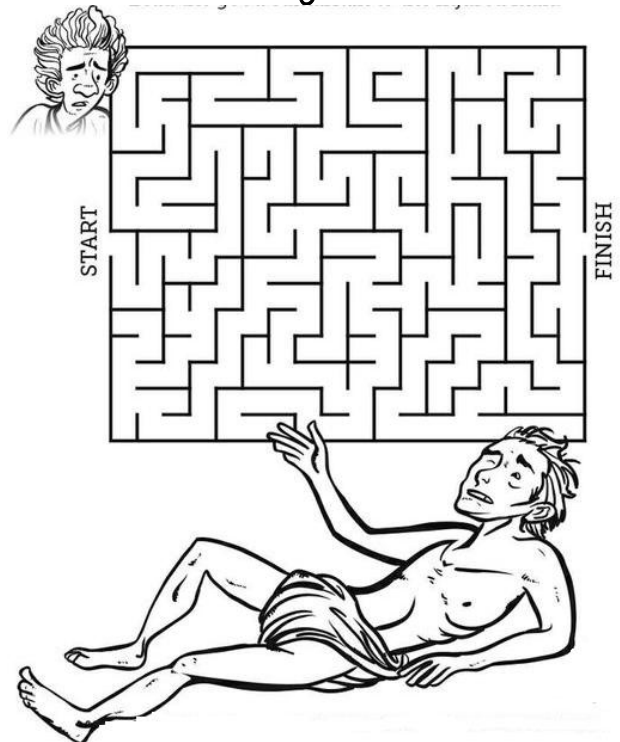
Gyerekkoldal

Az irgalmas szamaritánus

Lukács 10, 25-37

Találj Rám!

ARANYMONDÁS

Jézus mondja:

„Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.”

Válasz: _____

Házasság hete Sarkadon

A Sarkad-Belvárosi Református Gyülekezet évek óta csatlakozik abhoz a kezdeményezéshez, mely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság és a család fontosságára hívja fel a figyelmet. Hazánkban az országos eseménysorozatot 2008 óta rendezik meg a keresztyén egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával.

Gyülekezetünkben valamennyi istentiszteleti és bibliaórai alkalmunkon a hét jelmondatát: **„Állandó megújulásban”** jártuk körül. Ezt a célt szolgálta **„Az eskü”** című film megtekintése, illetve Tapolyai Emőke pszichológus online előadása is.

A legmeghatóbb alkalmunk idén is az a vasárnapi Istentisztelet volt, melyen **17 házaspár** részesedhetett Isten megerősítő áldásában.

**Áldjon meg titeket a hatalmas Isten,
Tartson meg egymás mellett minden időben,
Az életet, s halált, szépet és rútat,
Örömet, bánatot, egyenes s göröngyös utat,
Együtt tegyétek, lépjétek, járájátok,
S egymást mindig szeretni tudjátok.
Adjon Isten hűséget, kitartást,
Szeretetből eleget, kegyelemből áradást.
Áldjon Isten titeket örök áldásával,
Járjátok az utat állhatatossággal,
Örök, állandó megújulást adjon,
S szövetségetek mindig megmaradjon.**

„Ezért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könnyörülő Istené.” (Róma 9,16)

„Újultok meg lelketekben és elmétekben.” (Efézus 4,23)

„...és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róma 12,2)

Kedves Testvéreim! Kedves Házaspárok!

A teremtett valóságba, a mindenségbe bele van kódolva, törvényként van beleírva, hogy szüntelenül meg kell újulnia. Tavasszal minden a megújulásról, rügyek bontásáról, virágzásról szól. A halottnak gondolt kicsi magok a földben csodálatos átalakuláson mennek keresztül, és a földből egy egészen új növény fog megjelenni, és reménység szerint termést is fog hozni a maga idejében. Éppúgy, ahogy az emberre válás is egészen kicsiny módon kezdődik, egy édesanya szíve alatt.

Ez a ciklikusság jellemző nem csak a növényvilágra, hanem az egész természetre, az állatvilágra éppúgy,

mint a vizek körforgására, az élet és a halál újra meg újra való megjelenésével. Az ember ősidőktől vallja, hogy tulajdonképp nincs semmi új a nap alatt, mindig minden megismétlődik, újra és újra előjön, majd eltűnik. Lét és nemlét, növekedés és csökkenés, születés és elmúlás, gyarapodás és fogyás, erősödés és erőtlenedés egymást váltják ebben a világban szüntelenül.

A Szentírásan tájékozódó keresztyén gondolkodás ugyanakkor mást vall minderről. Ez a szemlélet felülírja a ciklikusság tapasztalatán alapuló elméletét. Jóllehet tény, hogy tavasszal minden megújul, hogy a rügyek kipattannak, hogy a magok elkezdik átalakulásukat a földben, ám ez Isten nélkül nem lenne lehetséges. Jézusnak van egy példázata, amelyben arról beszél, hogy a gazda, aki elveti a magot a földjében, eszik, alszik, lefekszik és felkel, és nem tudja hogyan, de a mag szárba szökken és növekedésnek indul. Magától - mondja Jézus, de érezzük, hogy szavaiban több rejlik. A magától való növekedés, a megújulás, az maga Isten, és az Ő végtelen kegyelme.

Hogyan valósulhat meg két ember kapcsolatában, magában a házasságban az a fajta megújulás, amelyről a felolvasott igék beszélnek, és amelynek igazodnia kell abba a rendbe, amit Isten oly szépen megalkotott, amelyben két ember egymásra találásáról, s egymással való szövetségkötéséről beszélünk.

1. Ha egy növény növekedéséhez hasonlítjuk a házasságot, akkor a kezdeti idők, mielőtt a házasság megkötetne, egészen mozgalmasok. A növényeknél ezt nem látjuk, de ahogy a földre kerülnek, nagyon sok minden történik bennük, amely folyamatok eredményét látjuk csak, amikor a földből kibukkan az új növény.

Egy kapcsolat elején jellemzően a férfi az, és ezt ma már hangsúlyozni kell, így van rendjén, szinte fut a nő után. Emlékezzünk csak vissza férfi-testvéreim, hogyan kerestük egykor mi is a szeretett nő kegyét, hogyan udvaroltunk neki, hogyan kedveskedtünk, tettük a szépet. A házasságot megelőzően, sőt a házasság elején is ez a nagy akarás jellemzi a kapcsolatot. Nagyon akarjuk egymást, egymás társaságát, egymás testét és lelkét. Ebben van egy nagyfokú önzőség is, mert a másikban is önmagamat keresem, a másikkal szemben is elvárásokat állítok fel. Szeretném, ha szeretne, ha elfogadna. Ezért megyek utána, ezért keresem őt, mert tőle várom, hogy vágyaim, szeretetem tárgya legyen. Adok, hogy kapjak, kínálok valamit, hogy aztán elvárjak.

Ám ez a kezdeti állapot törékeny, mint ahogy a kibújó kis növény is. A kapcsolat elején még nem tudjuk, mi lesz ennek a vége, és bizony, ha visszagondolunk esetlen próbálkozásainkra, töredelmes vallomásainkra, egy-egy nehezebb

beszélgetésre, bár az idő sok mindent megszépített, de érezzük, hogy ott és akkor még mi sem tudtuk, mi lesz velünk, hogyan fog tovább cseperedni kapcsolatunk kicsiny fája.

2. A házasság későbbi szakaszában, és erről a régebb óta házások tudnak a legjobban nyilatkozni, sok minden megváltozik. Egy növény életében is, ahogy vastagszik a törzs, erősödik, esetleg lombosodik, úgy lesz egyre megbízhatóbb, és csak a nagyobb viharok tudják megtépkedni. Ám ha a gyökér elég erős, akkor az élet forrása megmarad. Ez a gondolat magam elé idézi a nagy diófánkat a parókia udvarán. Tavaly nyáron egy viharban a fa súlyos károkat szenvedett. S ahhoz, hogy megmeneküljön, minden ágától, gallyától meg kellett fosztani. A csonk szörnyű látványt nyújtott. Ám néhány héten belül a fa elkezdett kihajtani, és kicsiny ágakat hozott. Alig várjuk, hogy tavasszal újra ezekben a hajtásokban gyönyörködjünk. Ez számunkra a megújulás szimbóluma lett.

A házasság egyik kulcsa éppen ez. A szüntelen megújulás. S bizony ez a házasság derekán nagyon fontos kell, hogy legyen. Sokszor érezzük, különösen így a tél végén, hogy a télen kevesebbet mozogva, testünknek, hogy ne tunyuljon el, szüksége van a mozgásra. Ennek a mozgásnak megújító, megerősítő hatása van. Van, aki fut, van, aki csak sétál, de érzi, hogy szüksége van arra, hogy testét a dinamika megújítsa, regenerálja. A házaspároknak ajánlják azt is, hogy mindezt tegyék együtt. Az együtt mozgás az, amely kapcsolatukat is megújíthatja, ahogy a saját testüket. A lényeg azon van, hogy bármit is teszünk, közösen tegyük.

Ez a közös mozgás mégis más, mint amiről korábban beszéltem. Amikor az udvarlás szakaszát éljük, sokszor egyoldalúnak érezzük a futást, a másik után menést. Amikor már a házasságban éljük mindennapjainkat, akár több évtizede, nem az lesz a fontos, hogy én mit teszek, vagy a másik mit tesz, hanem az, hogy mit teszünk együtt. Az egymásért való élés is megváltozik. Nem azért szeretem a másikat, hogy várjam, hogy ő mikor szeret viszont. Teszem a szeretet cselekedeteit, apró mozdulatait, de ebben már nincs semmi önző elvárás, semmi nagyobb akarás.

Ezt nem lehet gyakorlás nélkül megüszni. Ha nincsenek gesztusaink egymás felé, ha már csak élünk egymás mellett, a megszokottság, és a hétköznapi rutin szintjén, akkor szükség van a megújulásra. Szükség van arra, hogy valamin változtassunk. Egyénileg, és közösen egyaránt.

3. Itt van valami egészen különös többlete a keresztyén gondolkodásnak, és itt lépnek be azok az igék, amelyek ma is Isten üzenetét tolmácsolják a megjelent pároknak, és valójában minden embernek. Ahogy már a bevezető gondolatokban

megfogalmaztuk, Isten nélkül nem fog működni ez a bizonyos megújulás. Fordítva is igaz. Vele könnyebben fog menni. Még akkor is, ha azt hisszük, hogy közösen eredményt értünk el, valójában akkor is Isten volt az, aki segített, aki elindított minket egyénileg, és mint házastársakat a megújulás útján.

Isten kegyelme nélkül nincs megújulás a házasságban sem, mint ahogy a természetben sem. A fa erőlködhetne, küszködhetne, de nem tudna magától növekedést elérni. Isten kegyelme az, amely csak úgy, magától valamit elindít bennünk is. E nélkül a belső ösztökélő erő nélkül nem lesz erőnk újra megfogni egymás kezét, nem oldódnak fel konfliktusaink egy ölelésben, és nem tudjuk kimondani a magunk, és egymás számára sem, hogy kezdjük újra.

Isten kegyelme ugyanakkor képes erre, és valódi változást tud előidézni, ahogy a természetben, ahogy az egész univerzumban. Sokszor úgy érezzük, mindez magától történt. Nem oldódott meg, bármennyire akartuk, bármennyit erőlködtünk. Ám egyszer, szinte csak úgy magától valami megváltozott, megújult a kapcsolat, az életünk, a lelkünk, egész valónk. Csodálatos módon fogalmazta ezt meg Reményik Sándor: *Kegyelem* című versében.

„S akkor - magától - megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki atokra, imára,
Erő, akarát, kétségbeesés,
Bűnbánat - hasztalanul ostromolták.
Akkor megnyílik magától az ég,
S egy pici csillag sétál szembe veled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor - magától - szűnik a vihar,
Akkor - magától - minden elcsitul,
Akkor - magától - éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától - friss gyümölcs terem.

Ez a magától: ez a *Kegyelem*.” Amen.

Koncz-Vágási Katalin és Koncz Zsolt
lelkészházaspár

Északbarózsa

Az ember általában szereti megspórolni a szenvedést, pedig küzdelmek nélkül nincsen fejlődés, a változás pedig része valóságunknak. **Tapolyai Emőke** gondolatai.

Az egynyári növények, bár szemre szépek, csak addig díszíthetik kertünket, amíg tart a nyár. Amint beköszöntenek a fagyok, ezek a virágok elfáradnak és el kell búcsúznunk tőlük. Persze, szemrevalóak, ráadásul pont azt kapjuk tőlük, amit vásárlásukkor elvártunk, ezért nem érhet minket komolyabb

meglepetés velük kapcsolatban. Az egynyári növények jelentik a könnyebb utat, hiszen mellettük nincs szükség komoly kertészkedésre, nem kell rendszeresen fáradoznunk gyomlálással, visszametszéssel, folyamatos felügyelettel, mint a kiszámíthatatlan élő növények esetében, amelyek zsákbarátságának – mondhatni, „zsákbarózsának” – számítanak.

A fenti gondolatok nem kertészeti tanácsok, az egynyári növények pedig nem szó szerint értendők, hanem hasonlatként. Tapolyai Emőke pszichológus, a Kandela Központ alapítója és szakmai vezetője a Házasság betén tartott online előadásában „virágnyelven” beszélt párkapcsolataink természetéről, és arról, hogyan tehetjük házasságunkat „élelővé”, hogyan érhetjük el, hogy házasságunk ne csak megmaradjon számunkra, de képesek legyünk arra, hogy megéljük, örüljünk gazdagságának és újra és újra megújítsuk.

Sokszor csalódásként éljük meg, hogy nem azt kaptuk házasságunktól, amit reméltünk. Azonban egészségünk, megküzdéseink és fejlődésünk egyik alapja, hogy elfogadjuk azt, hogy milyenek vagyunk, milyen a másik és milyenek vagyunk együtt. Minden kapcsolatban vannak hasonlóságok, amelyek összetartó erők, és különbségek, amelyek nehézséget okoznak ugyan, mégsem feltétlen kell, hogy eltávolítsanak bennünket egymástól. „Azok a párok, akik megküzdik az egymás közötti különbségeket, hosszútávon, személyiség szintjén sokkal többet csiszolódnak, fejlődnek, növekednek” – fogalmazott Tapolyai Emőke.

Általában szeretjük megspórolni a szenvedést, és inkább élnénk egy romantikus álmoképben, mint egy küzdelmekkel teli kapcsolatban. Pedig küzdelmek nélkül nincsen fejlődés. „Amikor zsákbarózsát veszünk, elfogadjuk, hogy nem az volt a csomagolásban, amire számítottunk. Azért, mert a változás része a valóságunknak.” Az élő növényeket folyamatosan tanulmányoznunk kell, kíváncsinak kell lennünk rájuk. A másik szükségleteinek a megismerését nem tudhatjuk le a szeretetnyelv gondolatával, amelyek csak a küszöbét jelentik a megismerés szobájának. Emellett nemcsak egymás megismerésére, de kapcsolatunk megismerésére is oda kell figyelnünk.

„Valóban figyeljünk arra, hogy mi az, amivel fejleszthetnénk a kapcsolatunkat! Mik azok az oldalai működésünknek, veszekedéseinknek, csendünknek, amiket le kell nyesegetni? Mi az, amit, ha kigyomlálnánk, energiát szabadítana fel az életünkben? Mivel tudnánk tápoldatozni kapcsolatunkat? Mit kéne levágni? Mit kéne beoltani? Esetleg átültetni más talajba, életadóbb meggyőződésekre?”

Hiába szépek az egynyári növények, különleges ajándék az, amikor hosszú évek kemény munkájára tudunk rácsodálkozni. „Azzal, hogy láthatóvá válik a fejlődés, kedvesebbé válik számunkra mindaz, amit megtapasztalunk egymásban. Érdekes lenne ezekre

rácsodálkozni, ezeket értékelni” – tanácsolta a szakember. „Kiábrándító, ha egy kertész csak arról beszél, mennyit gürizik, mennyit fáradozik, de nincs ideje kiülni a kertbe, szagolni a rózsákat, érezni a hajnali szellőt vagy az eső utáni kert illatát, gyönyörködni a madarakban. Nem jó, ha a házasságunk csak a munkáról, a befektetett energiákról szól.”

Az egynyári növényekkel szemben az élőlényt megküzdök, átültetem őket, komposztot hordok rájuk, megmetszem őket, gondo- zom, figyelem, nem engedem, hogy elpusztuljon. „Az én élő növényeimnek a történetében van valami közös, ami az én történetem, mert az életemről szól. A házasság, a kapcsolatunk kincs. Munka, türelem, fejlődés, aminek az alapja a folyamatos remény. A remény nem egy érzés, hanem az, ami motivál engem arra, hogy újra és újra megtaláljam azt, amivel életre tudom kelteni, meg tudom erősíteni a kapcsolatomat.” Jó dolog visszanézni a házasságunkra, hogy együtt, közösen mekkora utat tettünk meg, és azt mondani: igen, ez a mienk.

Tapolyai Emőke három bibliai kertet ajánlott a figyelmünkbe. Az első az Édenkert, a legtöbb párkapcsolat innen indul. A kiüzetés és próbatételek után jön a Gecsemáné kertje, ahol Isten azt mondja: érted áldozatot hozok. Nekem is ki kell mondanom, hogy áldozatot hozok, lemondok magamról magunkért. A harmadik kertben az üres sír áll, ahol az asszonyok először egy kertet látanak. Ő a mi kertészsünk, aki azt mondja: van élet, van feltámadás, örvendezés, örökké tartó kapcsolat. Arra tanít minket, hogy van folytatás, van jövőkép. A kert feletti végső döntést Isten adja, és bár az egyik legnehezebb dolog közösen imádkozni, mégis érdemes vállalni a lelki levetkőzést és együtt kérni tőle a növekedést. – „Imádkozzunk egymásért, esőért!”

Wass Albert: Te és az Isten

Gondoltál-e már arra, hogy milyen csodálatos a világ? Mennyire egész és mennyire tökéletes minden, amit nem az ember alkotott?

Nézz meg egy virágot! A legegyszerűbbet: nézz meg egy hóvirágot!

Honnan tudja meg bent a föld alatt, hogy odakint már elment a hó s az ágak könnyező rügyein cinkék hintáznak a napsütésben? Nincs telefonja, rádiója sincsen, mégis értesül arról, hogy mennyire haladt a világ a tavasszal. Hideg föld öleli még a gyökeret, de már megindulnak benne az élet nedvei és moccan a csíra. Felüti kis zöld fejét a nyirkos falevelek alól. Kinő a szár, utána futnak a levelek. Zöldek. A föld nedvei összetálcsoznak a napsugárral és zöldre festik a hajszálereket. Aztán kinyílik a szár, kifeslik a bimbó, előkacag a virág. Kacag. Szinte hallani lehet.

Nézd meg jól, milyen szép! Milyen szép és milyen tökéletes. Ember-művész nem alkotott még hozzá

foghatót, csak másolt. Egy láthatatlan nagy művész keze dolgozik körülötted.

Néztél vízcseppet mikroszkóp alatt? Mennyi ezer élet nyüzsög benne. Egy egész világ. Minden vízcsepp egy világ. Minden világ egy vízcsepp. Önmagáért való zárt egész. A Te szemedben céltalan, mert nem vagy művész. Művész csak egy van ezen a világon, egyetlenegy, aki alkot. Napról-napra, percről-percre, mindig újat és mindig ugyanazt.

Nézd a fát! Nézd a hegyet! Nézd meg a folyót vagy a tengert! És gondold el, hány milliárd vízcsepp van benne, hány milliárd vízcseppbe zárt világ! És aztán gondold a csillagokra! Azokra, amiket ismersz, és azokra, amiket nem ismerhetsz. Tiszta éjszakákon nézz föl az égboltra: olyan éppen, mint a vízcsepp a mikroszkóp alatt. Minden csillag egy élő valami és köztük a Tied, a Föld, talán a legkisebb. Gondold csak el, hány milliárd vízcsepp lehet még ezen az egyen kívül, amit ismersz.

És akkor gondold szájalommal azokra, akik el akarják hitetni Veled, hogy nincs Isten.

Nincs, mert ez, vagy amaz így történt. Mert romokban fekszik a házad. Mert meghaltak sokan, akiket szerettél. Mert kevés a kenyér. Mert sok a nyomorúság. A világban, mondd, nincsen igazság. És a Te világot érte alatta. A Te külön világot, ezt az aszfaltos, vízvezetékes, órabéres és gyárkémenes világot. A nyakkendő, nyúlászorkalapos, szénhiánnyal küzdő, műhelyszagú és paragrafusok közé zsúfolt világot. És elfelejtetted, hogy ezt a világot Te csináltad magadnak. Te és a többi emberek, és így egyedül ti vagytok felelősek mindazért, ami benne történik.

Istennek semmi köze a házakhoz és az órabérekhez, az általad feltalált bombákhoz és drótsövényekhez, semmi köze ahhoz, hogy kapsz-e nyugdíjat vagy sem és hogy meg tudsz-e élni abból a fizetésből, amit a többi emberek adnak Neked az önként magadra vállalt munkáért. Isten bele sem néz a számlakönyveidbe, nem törődik a gépeiddel és talán azt sem tudja, hogy létezik az egyik vízcsepp milliomodik porszemén egy úgynevezett társadalmi rendszer, amit mesterségesen fölépítettél magadnak, és amivel most nem vagy megelégedve. Ő a csillagrendszerekkel és az ibolyák gyökerével törődik csupán.

Isten művész, aki megalkotta a világok milliárdjait, és pillanatról pillanatra újakat alkot. Amit Ő alkotott, azért vállalja a felelősséget. Ott minden az Ő elgondolása szerint történik, tiszta és művészi törvények alapján. Ott nincsenek meglepetések és váratlan fordulatok. Nincs győzelme a gonosznak, mert nincs gonosz. Ezt a fogalmat az ember alkotta és emelte földöntúli alaplata, hogy megbocsáthasson magának, ha ostobaságokat cselekszik. A sas nem

gonosz, amikor lecsap a galambra. Fiainak viszi, hogy élhessenek. Művészi rendező keze igazította így a szerepeket, hogy ne szaporodhassanak el a galambok, s ne egyék el az egerek elől a gabonát.

Az ember alkotott magának egy külön világot, a vízcseppen belül. Kiugrott a nagy együttesből, kivonta magát a művészi rendező keze alól, ácsolt magának külön színpadot, pingált magának külön díszleteket s maga osztja ki magának a szerepeket benne. Hát ne jajgasson, ha rosszul sikerül az előadás. Ha a kontár módon ácsolt kulisszák olykor rászakadnak és rozsdás szögekbe veri a fejét. Maga tette oda a szögeket.

Ha rosszul mennek tehát a dolgaid, ne csodálkozz. És főleg ne igyekezz Istenre hárítani a ballépések felelősségét. Szabad kezet kértél, s Ő, amennyire lehetett, szabad kezet adott. A lerombolt házakért, a drágaságért, a feketepiacért, a szénhiányért s azért, hogy pénz nélkül maradtál és vakarod a fejed: Ő igazán nem tehet. Talán nem is tud ezekről. Nem kíváncsi, hogy az Ő rendjén kívül, a sok milliárd vízcsepp közül az egyikben egy izága kis moszatocská a maga önteltségéből mire végezte. Neki a hóvirágokra van gondja, meg a madarakra. A csillagokra és a fákra. Meg arra, hogy szüless és meghalj. És hogy a gyomrod - feltéve, ha mértéktelenségedben el nem rontottad - megeméssze az ételt, amit adsz neki. Nem felelős, ha szíved idő előtt megunja pumpálni a véredet, mert hanyagul és könnyelműen elrontottad felesleges izgalmaival, amiket a magad bosszantására sikerrel kiagyalál.

Egyáltalában: az Istennek hagyj békét saját világgal kapcsolatban. Nem várhatod, hogy Ő menjen oda hozzád, ha magad voltál az, aki fölényes emberi elmédre hivatkozva hátat fordítottál Neki. Te kell fölkeressed Őt, ha vissza akarsz Hozzá térni. Könnyen megleled, ha igaz és tiszta benned a szándék. Ha nem sértett hiúságot és csalódott önzésedet akarod Neki elpanaszolni, hanem egyszerűen csak látni akarod Őt s megnyugodni abban, hogy van.

Ott leled mindég, a műhelyében. A vízcseppben, amit számodra alkotott. Csak nyisd ki a szemedet jól.

Megtalálod a fűszálban, amikor éppen nő. A virágban, mikor a szirmait bontja. A pillangóban, ahogy szárnyra kél. Ott dolgozik. És ha elég tisztán és elég egyszerűen állasz meg előtte, levette minden magadra aggatott bohóc-cicomát, amit társadalompolitikának, tudománynak, vagy előítéletnek nevezel: akkor talán reád is néz. Talán még reád is mosolyog. Mélységes mély, szelíd művész-szemével végigsimogat, és azt mondja:

- Bizony látom, rossz bőrben vagy fiam. Ideje volt, hogy visszatérj közénk.

Gyülekezeti Krónika

Gyülekezetünkben elhunytak és eltemettek:

Illyés Imréné, született Mátyási Erzsébet 85 évet élt asszonytestvérünk – Sarkad, Béke Sétány 2A 1/3. sz. alatti lakos. Vigasztaló ige: Zsoltárok 25,4–6: „Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! Vezess bűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadtó Istenem, mindig benned reménykedem. Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.”

1Jn 4,9: „Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.”

Bozsányi István 73 évet élt testvérünk – Sarkad, Kodály u. 17. sz. alatti lakos. Vigasztaló ige: Lk 15,24: „...mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.”

Jn 3,16: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Nagy Etelka, született Gál Etelka 91 évet élt asszonytestvérünk – Sarkad, Kálvin tér 1. sz. alatti lakos. Vigasztaló ige: Ézs 55,8–9: „Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál.”

Jn 14,6a: „Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet.”

Puskás Károlyné, született Kölös Mária 86 évet élt asszonytestvérünk – Sarkad, Vasút u. 21. sz. alatti lakos. Vigasztaló ige: Máté 13,45–46: „Hasonló a mennyek országa a kereskedőhöz is, aki szép gyöngyöket keres. Amikor egy nagy értékű gyöngyre talál, elmegy, eladja mindenét, amije van, és megvásárolja azt.”

Ecsedi Irén, született Szilágyi Irén, 86 évet élt asszonytestvérünk – Méhkerék, Veress Péter u. 5. sz. alatti lakos. Vigasztaló ige: Zsoltárok 23,1–4a: „Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm. Fiúves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a balál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy;”

János 10,11: Jézus mondja „Én vagyok a jó pásztor, a jó pásztor életét adja a juhokért.”

**A Mindenható Isten enyhítse
a gyászolóknak fájdalmát!**

Babits Mihály: Zsoltár gyermekhangra

Az Úristen őriz engem
mert az ő zászlóját zengem,

Ő az Áldás, Ő a Béke
nem a harcok istensége.

Ő nem az a véres Isten:
az a véres Isten nincsen.

Kard ha csörren, vér ha csobban,
csak az ember vétke abban.

Az Úristen örök áldás,
csira, élet és virágzás.

Nagy, süket és szent nyugalma
háborúkat meg se hallja.

Csendes ő míg mi viharzunk
békéjét nem bántja harcunk:

Az Úristen őriz engem,
mert az ő országát zengem.

Az ő országát, a Békét,
harcainkra süketségét.

Néha átokkal panaszlom
de ő így szól: Nem haragszom!

Néha rángatom, cibálom: -
tudja hogy csak őt kívánom.

Az is kedvesebb számára,
mint a közömbös imája.

Az Úristen őriz engem
mert az ő zászlóját zengem.

Hogy daloljak más éneket,
mint amit ő ajkamra tett?

Tőle, Hozzá minden átkom:
hang vagyok az ő szájában.

Lázás hang talán magában:
kell a szent Harmóniában.

S kell, hogy az Úr áldja, védje
aki azt énekli: Béke.

„Közeledtek az Istenhez és Ő közeledni fog hozzátok.” (Jakab 4,8)

HAGYOMÁNYOS ÉS ONLINE ALKALMAINK

Reggeli csendes percek: a hét minden napján –
www.facebook.com/Sarkad-Belvárosi-Református-Egyházközség

Intézményi reggeli áhítat és munkatársi Biblióra a Klub teremben: szerda reggel 7:30

Imaközösség és Hétközi Biblióra a Gyülekezeti teremben: szerda délután 4 óra

Vasárnapi Istentisztelet a Templomban: vasárnap délelőtt 10 óra

Gyermek-istentisztelet: vasárnap de. 10 óra

Ifjúsági Biblióra: szombat du. 4 óra

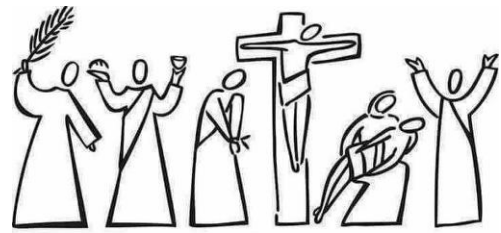
Istentisztelet Újszalontán: hónap első vasárnap du. 14:30

Online Istentisztelet keddenként a Sarkad TV-révén – <https://www.facebook.com/tv.sarkad>

www.facebook.com/Sarkad-Belvárosi-Református-Egyházközség

Műszövetség: hónap első kedd du. 4 óra – a Gyülekezeti teremben

Férfikör: hónap első szerda du. 5 óra – a Gyülekezeti teremben

Nagyheti Istentiszteletek:

Virágvasárnap: 2024. március 24.

de. 10 óra – Ünnepi Istentisztelet

du. 3 óra – Kézműves délután

2024. március 27. szerda du. 5 óra

Bűnbánati Istentisztelet

Nagyesütörtök: 2024. március 28. du. 5 óra

Széder-este

Nagypéntek: 2024. március 29.

de. 10 óra – Ünnepi Istentisztelet

du. 5 óra – Passió Istentisztelet

Nagyszombat: 2024. március 30. du. 5 óra

Bűnbánati Istentisztelet

Húsvét I. nap: 2024. március 31.

de. 10 óra – Úrvacsorás Ünnepi Istentisztelet

du. 14 óra 30 perc – Úrvacsorás Ünnepi

Istentisztelet Újszalontán

Húsvét II. nap: 2024. április 1.

de. 10 óra – Ünnepi Istentisztelet

Nyári táborok:

Gyülekezeti és Intézményi

Kirándulás:

Parajd és környéke

2024. július 1–5.

Vakációs Biblia-tábor:

2024. július 15–19.

Konfirmándus és Ifjúsági Tábor

Fony:

2024. július 23–26.

Belvárosi Arany

A Sarkad-Belvárosi Református Egyházközség
időszakosan megjelenő lapja

Szerkesztő-bizottsági tagok:

Dr. Koncz-Vágási Katalin és Koncz Zsolt lelkipásztorok

Dr. Taybani Jamal főgondnok

Pétek István és Zánóc István

Felelős kiadó: az egyházközség elnöksége

5720 Sarkad, Veress Sándor u. 15.

Telefon: 20/429 – 1285

E-mail: sarkad-belvaros@reformatus.hu

Web: www.reformatus-sarkadbelvaros.hu

www.facebook.com/Sarkad-Belvárosi-Református-Egyházközség